

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)
της 15ης Μαρτίου 2006*

Στην υπόθεση T-26/02,

Daiichi Pharmaceutical Co. Ltd, με έδρα το Τόκιο (Ιαπωνία), εκπροσωπούμενη από τους J. Buhart και P.-M. Louis, δικηγόρους,

προσφεύγουσα,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τον R. Wainwright και την L. Pignataro-Nolin, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

καθής,

με αντικείμενο αίτημα περί ακυρώσεως ή μειώσεως του προστίμου που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα με το άρθρο 3, στοιχείο στ', της αποφάσεως 2003/2/ΕΚ της Επιτροπής, της 21ης Νοεμβρίου 2001, σχετικά με διαδικασία βάσει του άρθρου 81 της Συνθήκης ΕΚ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας για τον ΕΟΧ (υπόθεση COMP/E-1/37.512 — Βιταμίνες) (ΕΕ 2003, L 6, σ. 1),

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ (τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τους H. Legal, πρόεδρο, P. Mengozzi και I. Wiszniewska-Białecka, δικαστές,
γραμματέας: I. Νάτσινας, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 23ης Φεβρουαρίου 2005,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

- ¹ Με την απόφαση 2003/2/ΕΚ, της 21ης Νοεμβρίου 2001, σχετικά με διαδικασία βάσει του άρθρου 81 της Συνθήκης ΕΚ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας για τον ΕΟΧ (υπόθεση COMP/E-1/37.512 — Βιταμίνες) (ΕΕ 2003, L 6, σ. 1, στο εξής: Απόφαση), η Επιτροπή διαπίστωσε, στο άρθρο 1, ότι πολλές επιχειρήσεις είχαν παραβεί το άρθρο 81, παράγραφος 1, ΕΚ και το άρθρο 53, παράγραφος 1, της Συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο (ΕΟΧ) μετέχοντας σε σειρά

χωριστών συμπράξεων που επηρέαζαν δώδεκα διαφορετικές αγορές βιταμινούχων προϊόντων, ήτοι τις βιταμίνες A, E, B1, B2, B5, B6, το φολικό οξύ, τις βιταμίνες C, D3, H, το βήτα-καροτένιο και τα καροτενοειδή. Ειδικότερα, από τη δεύτερη αιτιολογική σκέψη της Αποφάσεως προκύπτει ότι, στο πλαίσιο των ως άνω συμπράξεων, οι οικείες επιχειρήσεις καθόριζαν τις τιμές των διαφόρων προϊόντων, κατένειμαν ποσοστώσεις πωλήσεων, συμφωνούσαν και εφάρμοζαν αυξήσεις των τιμών, προέβαιναν σε ανακοινώσεις τιμών βάσει των συμφωνιών τους, πωλούσαν τα προϊόντα στις συμφωνηθείσες τιμές, δημιούργησαν ένα μηχανισμό παρακολούθησης και ελέγχου της τήρησης των συμφωνιών τους και συμμετείχαν σε τακτικές συσκέψεις για την εφαρμογή των σχεδίων τους.

- 2 Στις επιχειρήσεις αυτές περιλαμβάνεται, μεταξύ άλλων, η ιαπωνική επιχείρηση Daiichi Pharmaceutical Co. Ltd (στο εξής: Daiichi ή προσφεύγουσα), η οποία κρίθηκε υπεύθυνη για παραβάσεις που επηρέαζαν τις αγορές της Κοινότητας και του ΕΟΧ για τις βιταμίνες B5 και B6 (άρθρο 1, παράγραφος 1, στοιχείο ζ', της Αποφάσεως).
- 3 Στο άρθρο 1, παράγραφος 2, στοιχείο στ', της Αποφάσεως, η Επιτροπή διαπίστωσε ότι οι παραβάσεις στις οποίες είχε συμμετάσχει η Daiichi έλαβαν χώρα, αντιστοίχως, από τον Σεπτέμβριο 1991 έως τον Φεβρουάριο 1999 και από τον Ιανουάριο 1991 έως τον Ιούνιο 1994.
- 4 Με το άρθρο 2 της Αποφάσεως, οι επιχειρήσεις που κρίθηκαν υπεύθυνες για τις διαπιστωθείσες παραβάσεις διατάχθηκαν να παύσουν πάραυτα να τις διαπράττουν, αν δεν το έχουν ήδη πράξει, και να απέχουν στο εξής από την επανάληψη των πράξεων ή των παραβατικών συμπεριφορών που διαπιστώθηκαν, καθώς και από κάθε μέτρο που έχει όμοιο ή παρεμφερές αντικείμενο ή αποτέλεσμα.
- 5 Ενώ η Επιτροπή επέβαλε πρόστιμα για τις παραβάσεις που διαπιστώθηκαν στις αγορές των βιταμινών A, E, B2, B5, C, D3, του βήτα-καροτένιου και των καροτενοειδών, δεν επέβαλε πρόστιμα για τις παραβάσεις που διαπιστώθηκαν στις αγορές των βιταμινών B1, B6, H και του φολικού οξέος (άρθρο 3 της Αποφάσεως).

- 6 Συγκεκριμένα, από τις αιτιολογικές σκέψεις 645 έως 649 της Αποφάσεως προκύπτει ότι οι παραβάσεις που διαπιστώθηκαν στις τελευταίες αγορές έπαυσαν να υφίστανται πέντε και πλέον έτη προτού αρχίσει η Επιτροπή την έρευνά της και ότι, ως εκ τούτου, το άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2988/74 του Συμβουλίου, της 26ης Νοεμβρίου 1974, περί παραγραφής του δικαιώματος διώξεως και εκτελέσεως των αποφάσεων στους τομείς του δικαίου των μεταφορών και του ανταγωνισμού της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας (ΕΕ ειδ. έκδ. 07/001, σ. 241), ήταν εφαρμοστέο ως προς τις ως άνω παραβάσεις.
- 7 Έτσι, δεν επιβλήθηκαν πρόστιμα, ειδικότερα, στη Daiichi για τη συμμετοχή της στην αφορώσα τη βιταμίνη Β6 παράβαση.
- 8 Αντιθέτως, στη Daiichi, όπως και στις δύο άλλες επιχειρήσεις που κρίθηκαν υπεύθυνες για την παράβαση που αφορά τη βιταμίνη Β5 (παντοθενικό οξύ, που αποκαλείται επίσης «calpan»), ήτοι στην F. Hoffmann-La Roche AG (στο εξής: Roche) και στη BASF AG, επιβλήθηκε πρόστιμο λόγω της συμμετοχής της στην παράβαση αυτή (άρθρο 3, στοιχείο στ', της Αποφάσεως).
- 9 Το ποσό του ως άνω προστίμου καθορίστηκε από την Επιτροπή κατ' εφαρμογήν των κατευθυντηρίων γραμμών της για τον υπολογισμό των προστίμων που επιβάλλονται δυνάμει του άρθρου 15, παράγραφος 2, του κανονισμού 17 και του άρθρου 65, παράγραφος 5, της Συνθήκης ΕΚΑΧ (ΕΕ 1998, C 9, σ. 3, στο εξής: κατευθυντήριες γραμμές) και της ανακοινώσεώς της σχετικά με τη μη επιβολή ή τη μείωση των προστίμων σε περιπτώσεις συμπράξεων (ΕΕ 1996, C 207, σ. 4, στο εξής: ανακοίνωση περί συνεργασίας).
- 10 Στις αιτιολογικές σκέψεις 657 και 658 της Αποφάσεως, η Επιτροπή παρέθεσε τα γενικά κριτήρια βάσει των οποίων προέβη στον καθορισμό του ποσού των προστίμων. Η Επιτροπή διευκρίνισε ότι πρέπει να λαμβάνονται υπόψη όλα τα σχετικά στοιχεία και, ιδίως, η σοβαρότητα και η διάρκεια της παραβάσεως —δύο κριτήρια τα οποία αναφέρονται ρητώς στο άρθρο 15, παράγραφος 2, του

κανονισμού 17 του Συμβουλίου, της 6ης Φεβρουαρίου 1962, πρώτου κανονισμού εφαρμογής των άρθρων [81] και [82] της Συνθήκης (ΕΕ ειδ. έκδ. 08/001, σ. 25)—, να εκτιμάται σε ατομική βάση ο ρόλος που διαδραμάτισε κάθε επιχείρηση που συμμετείχε στις παραβάσεις, να λαμβάνονται, ιδίως, υπόψη, στο πλαίσιο του καθορισμού του ποσού του επιβλητέου προστίμου, τυχόν επιβαρυντικά ή ελαφρυντικά στοιχεία και να εφαρμόζεται, ενδεχομένως, η ανακοίνωση περί συνεργασίας.

- 11 Όσον αφορά τη σοβαρότητα των παραβάσεων, η Επιτροπή θεώρησε, λαμβάνοντας υπόψη τη φύση των υπό εξέταση παραβάσεων, την επίπτωσή τους στις διάφορες σχετικές αγορές βιταμινούχων προϊόντων και το γεγονός ότι κάθε παράβαση κάλυπτε το σύνολο της κοινής αγοράς και, μετά τη δημιουργία του, το σύνολο του ΕΟΧ, ότι οι επιχειρήσεις στις οποίες απευθύνεται η Απόφαση είχαν διαπράξει σοβαρότατες παραβάσεις του άρθρου 81, παράγραφος 1, ΕΚ και του άρθρου 53, παράγραφος 1, της Συμφωνίας για τον ΕΟΧ, για καθεμία εκ των οποίων το πιθανό πρόστιμο θα ανέρχεται σε τουλάχιστον 20 εκατομμύρια ευρώ (αιτιολογικές σκέψεις 662 έως 674 της Αποφάσεως).
- 12 Προκειμένου να προσδιορίσει το ποσό εκκινήσεως των προστίμων, η Επιτροπή, αφού διευκρίνισε ότι λαμβάνει υπόψη το μέγεθος των διαφόρων σχετικών αγορών βιταμινούχων προϊόντων, υπενθύμισε ότι, «στο πλαίσιο της κατηγορίας πολύ σοβαρών παραβάσεων, η προτεινόμενη κλίμακα πιθανών προστίμων καθιστά δυνατή τη διαφοροποίηση της μεταχείρισης των επιχειρήσεων προκειμένου να ληφθεί υπόψη η πραγματική οικονομική ικανότητα των ενδιαφερομένων να προκαλέσουν σημαντική ζημία στον ανταγωνισμό, και έτσι ώστε να οριστεί ένα πρόστιμο το οποίο να έχει αποτρεπτικό αποτέλεσμα». Η Επιτροπή παρατήρησε ότι «τούτο είναι ιδιαίτερα αναγκαίο σε περιπτώσεις, όπως η παρούσα, κατά τις οποίες υπάρχει μεγάλη διαφορά στο μέγεθος των επιχειρήσεων που έχουν διαπράξει την παράβαση». Εν συνεχεία, ανέφερε ότι, «[σ]την υπό εξέταση υπόθεση, η οποία αφορά πολλές επιχειρήσεις, είναι αναγκαίο, κατά τον καθορισμό του βασικού ποσού του προστίμου, να ληφθεί υπόψη το ειδικό βάρος και, κατ' επέκταση, η επίπτωση της παράνομης συμπεριφοράς κάθε επιχείρησης στον ανταγωνισμό» (αιτιολογικές σκέψεις 675, 678 και 679 της Αποφάσεως).
- 13 Προς τούτο, η Επιτροπή θεώρησε ότι μπορούσε να κατανείμει τις οικείες επιχειρήσεις σε διάφορες κατηγορίες «ανάλογα με τη σχετική σημασία τους σε καθεμία από τις σχετικές αγορές βιταμινών», προσθέτοντας ότι «η τοποθέτηση μιας επιχείρησης σε μια συγκεκριμένη ομάδα μπορεί να προσαρμοσθεί, εφόσον είναι αναγκαίο, προκειμένου να ληφθεί ιδίως υπόψη η ανάγκη επίτευξης κατάλληλου αποτρεπτικού αποτελέσματος». Προκειμένου να συγκρίνει τη σχετική σημασία των

διαφόρων επιχειρήσεων σε καθεμία από τις οικείες αγορές βιταμινούχων προϊόντων, η Επιτροπή θεώρησε σκόπιμο να στηριχθεί στον κύκλο εργασιών που συνδέεται με το επίμαχο προϊόν σε παγκόσμιο επίπεδο. Συγκεκριμένα, η Επιτροπή παρατήρησε ότι «κάθε σύμπραξη είχε παγκόσμιο χαρακτήρα και ότι στόχος της καθεμίας ήταν, μεταξύ άλλων, η κατανομή των αγορών σε παγκόσμιο επίπεδο και, συνεπώς, ο περιορισμός του ανταγωνισμού στην αγορά του ΕΟΧ» και ότι «ο παγκόσμιος κύκλος εργασιών οποιουδήποτε μέλους μιας σύμπραξης αποτελεί επίσης ένδειξη της συνεισφοράς του στην αποτελεσματικότητα της σύμπραξης στο σύνολό της ή, αντίθετα, της αστάθειας που θα χαρακτήριζε την σύμπραξη αν η εν λόγω επιχείρηση δεν είχε συμμετάσχει σε αυτήν». Επίσης, η Επιτροπή ανέφερε ότι, προκειμένου να προσδιορίσει τους εν λόγω κύκλους εργασιών, έλαβε υπόψη το «τελευταίο πλήρες ημερολογιακό έτος της παράβασης» (αιτιολογικές σκέψεις 680 και 681 της Αποφάσεως).

14 Έτσι, η Επιτροπή διαπίστωσε, ως προς την αφορώσα τη βιταμίνη Β5 παράβαση, ότι «η Roche και η Daiichi ήταν οι μεγαλύτεροι παραγωγοί βιταμίνης Β5 στην παγκόσμια αγορά» και, ως εκ τούτου, κατέταξε τις ως άνω επιχειρήσεις στην πρώτη κατηγορία, ενώ η BASF, «η οποία κατείχε σαφώς μικρότερο μερίδιο της παγκόσμιας αγοράς —σχεδόν το ήμισυ του μεριδίου της Roche—», κατατάχθηκε στη δεύτερη κατηγορία. Κατά συνέπεια, το ποσό εκκινήσεως του προστίμου όσον αφορά την ως άνω παράβαση, «λαμβάνοντας υπόψη τις κατηγορίες που προσδιορίστηκαν σαν αποτέλεσμα της εφαρμογής του κριτηρίου της σχετικής σημασίας μιας επιχείρησης στην ενδιαφερόμενη αγορά», καθορίστηκε σε 20 εκατομμύρια ευρώ για τη Roche καθώς και για τη Daiichi και σε 14 εκατομμύρια ευρώ για τη BASF (αιτιολογικές σκέψεις 689 και 690 της Αποφάσεως).

15 Προκειμένου να εξασφαλισθεί ότι το πρόστιμο θα έχει επαρκές αποτρεπτικό αποτέλεσμα, η Επιτροπή αύξησε κατά 100% το ποσό εκκινήσεως του προστίμου που υπολογίστηκε για τη Roche και τη BASF ώστε να ληφθούν υπόψη το μέγεθος και οι συνολικοί πόροι των επιχειρήσεων αυτών (αιτιολογικές σκέψεις 697 έως 699 της Αποφάσεως).

16 Ως προς τη διάρκεια της παραβάσεως, η Επιτροπή, αφού διευκρίνισε ότι η Roche, η Daiichi και η BASF είχαν διαπράξει παράβαση μεγάλης διάρκειας, εν προκειμένω

οκτώ ετών, εφάρμοσε, για καθεμία από αυτές, αύξηση κατά 80 % του ποσού που προκύπτει από τις πράξεις που αναφέρονται στις δύο προηγούμενες σκέψεις. Έτσι, το βασικό ποσό του προστίμου που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα ανήλθε σε 36 εκατομμύρια ευρώ (αιτιολογικές σκέψεις 706 και 711 της Αποφάσεως).

- 17 Ενώ ως προς τη Roche και τη BASF εφαρμόστηκε μια επιβαρυντική περίπτωση που αντλείται από τον ρόλο πρωτοστάτη και υποκινητή που διαδραμάτισαν οι εν λόγω επιχειρήσεις ιδίως στο πλαίσιο της αφορώσας τη βιταμίνη Β5 παραβάσεως, οπότε το βασικό ποσό του επιβληθέντος σε αυτές προστίμου αυξήθηκε, αντιστοίχως, κατά 50 και κατά 35 % (αιτιολογικές σκέψεις 712 έως 718 της Αποφάσεως), ουδεμία επιβαρυντική ή ελαφρυντική περίπτωση έγινε δεκτή από την Επιτροπή ως προς την προσφεύγουσα.
- 18 Η προσφεύγουσα, κατά τη διοικητική διαδικασία, ισχυρίστηκε ότι πρέπει να εφαρμοστεί επ' αυτής μια ελαφρυντική περίπτωση, λόγω του ότι δεν συμμορφώθηκε κατά σύστημα προς τις συμφωνηθείσες τιμές και ποσότητες, οπότε απαμβλύθηκε η επίπτωση των συμφωνιών επί της αγοράς. Η Επιτροπή, στις αιτιολογικές σκέψεις 728 και 729 της Αποφάσεως, απέρριψε τον ως άνω ισχυρισμό της προσφεύγουσας για τους ακόλουθους λόγους:

«(728) Η Επιτροπή παρατηρεί ότι η εφαρμογή των συμφωνιών σχετικά με τις επιδιωκόμενες τιμές δεν προϋποθέτει αναγκαστικά την εφαρμογή αυτών ακριβώς των τιμών. Μπορεί να θεωρηθεί ότι η συμφωνία εφαρμόζεται όταν τα μέρη καθορίζουν τις τιμές με σκοπό να τις φέρουν πλησιέστερα στον συμφωνηθέντα στόχο. Αυτό συνέβη στην περίπτωση των συμπράξεων για τις αγορές των βιταμινών C και Β5. Το ότι μια επιχείρηση, που αποδεικνύεται ότι μετέχει με τους ανταγωνιστές της σε συνεννόηση ως προς τις τιμές, δεν συμπεριφέρθηκε στην αγορά όπως είχε συμφωνήσει με τους ανταγωνιστές της δεν συνιστά κατ' ανάγκην στοιχείο που πρέπει να ληφθεί υπόψη, ως ελαφρυντική περίπτωση, κατά την επιμέτρηση του επιβλητέου προστίμου. Συγκεκριμένα, μια επιχείρηση που, παρά τη διαβούλευση με τους ανταγωνιστές της, ακολουθεί μια λίγο ως πολύ ανεξάρτητη πολιτική στην αγορά ενδέχεται απλώς να επιχειρεί να χρησιμοποιήσει τη σύμπραξη προς όφελός της [υπόθεση T-308/94, Cascades SA κατά Επιτροπής (Συλλογή 1998, σ. II-925, σκέψη 230)].

(729) Όσον αφορά την εφαρμογή των συμφωνιών σχετικά με τις ποσότητες, είναι προφανές ότι τα μέλη της σύμπραξης θεωρούσαν τις ποσότητες που τους κατανέμονταν ως ελάχιστες ποσότητες. Η συμφωνία τηρείτο εφόσον κάθε μέρος πωλούσε τουλάχιστον τις ποσότητες που του είχαν κατανεμηθεί. Αυτό συνέβαινε στην περίπτωση των συμπράξεων που αφορούσαν τις αγορές των βιταμινών C και B5.»

- 19 Τέλος, όσον αφορά την εφαρμογή της ανακοινώσεως περί συνεργασίας, η Επιτροπή θεώρησε ότι η Roche και η BASF, με έγγραφα που διαβίβασαν στις υπηρεσίες της από τις 2 Ιουνίου 1999 έως τις 30 Ιουλίου 1999, ήσαν οι πρώτες που της γνωστοποίησαν καθοριστικά στοιχεία για την απόδειξη της υπάρξεως συμφωνιών περί συμπαιγνίας που αφορούσαν, μεταξύ άλλων, τη βιταμίνη B5, εμποδίζοντας κατ' αυτόν τον τρόπο την προσφεύγουσα να τηρήσει την προϋπόθεση που προβλέπεται στο τμήμα Β, στοιχείο β', της ανακοινώσεως περί συνεργασίας. Ωστόσο, δεδομένου ότι η Roche και η BASF ενήργησαν ως υποκινητές ή διαδραμάτισαν καθοριστικό ρόλο στις αθέμιτες δραστηριότητες που αφορούσαν, μεταξύ άλλων, τη βιταμίνη B5, οι εν λόγω επιχειρήσεις δεν πληρούν, κατά την Επιτροπή, την προϋπόθεση που προβλέπεται στο τμήμα Β, στοιχείο ε', της ανακοινώσεως περί συνεργασίας. Επομένως, καμία από τις τρεις επιχειρήσεις τις οποίες αφορούν οι συμφωνίες για τη βιταμίνη B5 δεν έτυχε μείωσης προστίμου βάσει των τμημάτων Β ή Γ της ως άνω ανακοινώσεως (αιτιολογικές σκέψεις 743 έως 745 της Αποφάσεως).
- 20 Ωστόσο, καθεμία από τις ανωτέρω επιχειρήσεις έτυχε μείωσης του προστίμου σύμφωνα με το τμήμα Δ της ανακοινώσεως περί συνεργασίας. Συγκεκριμένα, η Επιτροπή θεώρησε ότι οκτώ επιχειρήσεις προς τις οποίες απευθύνεται η Απόφαση —στις οποίες περιλαμβάνονται η Roche, η BASF και η Daiichi— «[είχαν συνεργασθεί] με την Επιτροπή πριν εγκριθεί η κοινοποίηση αιτιάσεων, [είχαν συμβάλει] με συγκεκριμένα μέσα στην αποκάλυψη της ύπαρξης της παράβασης στην οποία [είχαν μετάσχει] ή/και δεν [είχαν αμφισβητήσει] τα γεγονότα επί των οποίων η Επιτροπή στήριζε τις κατηγορίες της» (αιτιολογική σκέψη 754 της Αποφάσεως).
- 21 Ειδικότερα, η Επιτροπή επεσήμανε ότι, δεδομένου ότι η Roche και η BASF παρέιχαν λεπτομερή αποδεικτικά στοιχεία όσον αφορά την οργανωτική διάρθρωση των συμφωνιών περί συμπαιγνίας που αφορούσαν, μεταξύ άλλων, την αγορά της βιταμίνης Β 5, οι εν λόγω επιχειρήσεις συνέβαλαν σημαντικά στη διαπίστωση ή

στην επιβεβαίωση ορισμένων σημαντικών πτυχών της ως άνω παραβάσεως. Έτσι, η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η Roche και η BASF πληρούσαν τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στο τμήμα Δ, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, της ανακοινώσεως περί συνεργασίας και χορήγησε στις εν λόγω επιχειρήσεις μείωση κατά 50 % του ποσού του προστίμου που θα τους είχε επιβληθεί αν δεν είχαν συνεργασθεί με την Επιτροπή (αιτιολογικές σκέψεις 747, 748, 760 και 761 της Αποφάσεως).

22 Όσον αφορά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή διαπίστωσε ότι, με δήλωση της 9ης Ιουλίου 1999, η προσφεύγουσα της παρέσχε πληροφοριακά στοιχεία ως προς την οργάνωση και τη διάρθρωση του καρτέλ της βιταμίνης Β5 τα οποία συνέβαλαν ουσιωδώς στη στοιχειοθέτηση ή στην επιβεβαίωση σημαντικών πτυχών της παραβάσεως. Έτσι, η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η προσφεύγουσα πληρούσε τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στο τμήμα Δ, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, της ανακοινώσεως περί συνεργασίας και χορήγησε στην προσφεύγουσα μείωση κατά 35 % του ποσού του προστίμου που θα της είχε επιβληθεί αν δεν είχε συνεργασθεί με την Επιτροπή (αιτιολογικές σκέψεις 749, 750 και 764 της Αποφάσεως).

23 Έτσι, τα πρόστιμα που επιβλήθηκαν με το άρθρο 3 της Αποφάσεως λόγω της αφορώσας τη βιταμίνη Β5 παραβάσεως καθορίστηκαν ως εξής:

— Roche: 54 εκατομμύρια ευρώ·

— BASF: 34,02 εκατομμύρια ευρώ·

— Daiichi: 23,4 εκατομμύρια ευρώ.

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

- 24 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 8 Φεβρουαρίου 2002, η προσφεύγουσα άσκησε την υπό κρίση προσφυγή.
- 25 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Πρωτοδικείο (τέταρτο τμήμα) αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία και, στο πλαίσιο των μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας που προβλέπονται στο άρθρο 64 του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, έθεσε εγγράφως ορισμένες ερωτήσεις στους διαδίκους, που απάντησαν εντός της ταχθείσας προθεσμίας.
- 26 Οι διάδικοι αγόρευαν και απάντησαν στις προφορικές ερωτήσεις που έθεσε το Πρωτοδικείο κατά τη συνεδρίαση της 23ης Φεβρουαρίου 2005.
- 27 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:
- να ακυρώσει το άρθρο 3, στοιχείο στ', της Αποφάσεως·
 - επικουρικώς, να μειώσει ουσιαδώς το ποσό του προστίμου που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα·
 - να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

28 Η καθής ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να απορρίψει την προσφυγή·
- να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

29 Η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί ούτε τα πραγματικά περιστατικά που διαπιστώθηκαν έναντι αυτής με την Απόφαση ούτε το συμπέρασμα της Επιτροπής ότι τα εν λόγω περιστατικά συνιστούν παραβάσεις του άρθρου 81, παράγραφος 1, ΕΚ και του άρθρου 53, παράγραφος 1, της Συμφωνίας για τον ΕΟΧ. Η προσφεύγουσα διευκρινίζει ότι το αίτημά της αποσκοπεί, κυρίως, στο να ακυρωθεί πλήρως το άρθρο 3, στοιχείο στ', της Αποφάσεως, κατά το μέτρο που, αφενός, η Επιτροπή έπρεπε να χορηγήσει πλήρη απαλλαγή από την επιβολή προστίμου στην προσφεύγουσα δυνάμει του τμήματος Β της ανακοινώσεως περί συνεργασίας και, αφετέρου, ο καθορισμός από την Επιτροπή του ποσού του επιβληθέντος στην προσφεύγουσα προστίμου βρίθεται σφαλμάτων. Επικουρικώς, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι τα ως άνω σφάλματα δικαιολογούν, τουλάχιστον, το να προβεί το Πρωτοδικείο, κατά την άσκηση της κατά πλήρη δικαιοδοσία αρμοδιότητάς του, σε σημαντική μείωση του ποσού του επιβληθέντος προστίμου.

30 Προς στήριξη των αξιώσεών της, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους ακυρώσεως. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι ο καθορισμός, σε 20 εκατομμύρια ευρώ, του ποσού εκκινήσεως του προστίμου που της επιβλήθηκε πάσχει λόγω προδήλων σφαλμάτων εκτιμήσεως, λόγω «μη ορθής υπαγωγής των πραγματικών περιστατικών στον εφαρμοστέο κανόνα δικαίου», λόγω παραβάσεως των κατευθυντηρίων γραμμών, λόγω παραβιάσεως της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως καθώς και λόγω παραβιάσεως της αρχής της αναλογικότητας. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η

Επιτροπή, μη αναγνωρίζοντας ότι το γεγονός ότι η προσφεύγουσα εφάρμοσε μόνον εν μέρει τις συμφωνίες περί συμπαιγνίας που αφορούν τη βιταμίνη Β5 συνιστά ελαφρυντική περίπτωση ως προς την προσφεύγουσα, υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, «δεν προέβη σε ορθή υπαγωγή των πραγματικών περιστατικών στον εφαρμοστέο κανόνα δικαίου» και παρέβη τις κατευθυντήριες γραμμές. Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα επικαλείται πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως, «μη ορθή υπαγωγή των πραγματικών περιστατικών στον εφαρμοστέο κανόνα δικαίου», παράβαση της ανακοινώσεως περί συνεργασίας και παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως κατά την εκ μέρους της Επιτροπής εκτίμηση της συνεργασίας της προσφεύγουσας κατά τη διοικητική διαδικασία.

1. Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως, που αφορά τον καθορισμό του ποσού εκκινήσεως του προστίμου

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 31 Ο υπό κρίση λόγος ακυρώσεως αφορά τον καθορισμό, σε 20 εκατομμύρια ευρώ, του ποσού εκκινήσεως του προστίμου που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα (βλ. σκέψεις 12 έως 14 ανωτέρω) και υποδιαιρείται σε τρία σκέλη.
- 32 Με το πρώτο σκέλος, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η Επιτροπή, μη κατατάσσοντας την προσφεύγουσα σε μια τρίτη κατηγορία, μετά τη Roche και τη BASF, κατά τον καθορισμό του ποσού εκκινήσεως του προστίμου σε συνάρτηση με τη σοβαρότητα της παραβάσεως, υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, «δεν προέβη σε ορθή υπαγωγή των πραγματικών περιστατικών στον εφαρμοστέο κανόνα δικαίου» και παρέβη τις κατευθυντήριες γραμμές.
- 33 Η προσφεύγουσα υπενθυμίζει, ιδίως, ότι, σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές (σημείο 1 Α, τέταρτο εδάφιο), κατά την εκτίμηση της σοβαρότητας της παραβάσεως, είναι «αναγκαίο να λαμβάνεται υπόψη η πραγματική οικονομική δυνατότητα του αυτουργού της παράβασης να προξενήσει σημαντική ζημία σε άλλους οικονομικούς παράγοντες, ιδίως στους καταναλωτές».

- 34 Συναφώς, η προσφεύγουσα προσάπτει στην Επιτροπή ότι καθόρισε, ως προς την προσφεύγουσα, το ίδιο ποσό εκκινήσεως με εκείνο που καθόρισε ως προς τη Roche, που είναι υψηλότερο από το ποσό εκκινήσεως που καθόρισε ως προς τη BASF, χωρίς να λάβει υπόψη το γεγονός, το οποίο ήταν, ωστόσο, εν γνώσει του εν λόγω θεσμικού οργάνου, ότι η Roche και η BASF ήσαν αμφότερες σε θέση να προκαλέσουν πολύ σημαντικότερη ζημία στον ανταγωνισμό απ' ό,τι η προσφεύγουσα.
- 35 Συγκεκριμένα, αφενός, από την αιτιολογική σκέψη 592 της ίδιας της Αποφάσεως προκύπτει ότι η Roche και η BASF, ως παραγωγοί «προμειγμάτων» (ενός προϊόντος κάθετης διάρθρωσης που προορίζεται να χρησιμοποιηθεί για την παραγωγή ζωοτροφών και βασικό συστατικό του οποίου είναι οι βιταμίνες) και ως προμηθευτές βιταμινών σε άλλους παραγωγούς προμειγμάτων, ήσαν σε θέση να συμπιέζουν τα περιθώρια κέρδους των πελατών τους που ήσαν παραγωγοί προμειγμάτων και να προκαλούν ζημία, πραγματική ή δυνητική, στις δραστηριότητες των τελευταίων με το να αυξάνουν την τιμή των βιταμινών που τους πωλούσαν. Αφετέρου, η BASF και ιδίως η Roche, ως παραγωγοί όλου του φάσματος των βιταμινών, ήσαν σε θέση να απειλήσουν τους παραγωγούς μόνο μίας βιταμίνης με εκτοπισμό από την αγορά, μειώνοντας την τιμή της βιταμίνης αυτής σε εξοντωτικό επίπεδο, και να επιχορηγήσουν τη διαφορά μέσω της τιμής των άλλων βιταμινών. Από την αιτιολογική σκέψη 716 της Αποφάσεως προκύπτει ότι η συνολική ικανότητα της Roche και της BASF να εφαρμόζουν και να διατηρούν τις θίγουσες τον ανταγωνισμό συμφωνίες είχε ενισχυθεί σημαντικά λόγω του ευρέος φάσματος προϊόντων, που απευθυνόταν σε χωριστές αλλά στενά συνδεδεμένες αγορές, το οποίο διέθεταν. Πάντως, η προσφεύγουσα, η οποία δεν διέθετε την κάθετη διάρθρωση της παραγωγής και το φάσμα των βιταμινών της Roche και της BASF έπρεπε να καταταγεί από την Επιτροπή σε μια τρίτη κατηγορία, μετά τις δύο αυτές επιχειρήσεις, και να λάβει ποσό εκκινήσεως του προστίμου χαμηλότερο από εκείνα που καθορίστηκαν για τις τελευταίες.
- 36 Με το δεύτερο σκέλος, που προβλήθηκε επικουρικός, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η Επιτροπή, μη κατατάσσοντας την προσφεύγουσα στη δεύτερη κατηγορία μαζί με τη BASF κατά τον καθορισμό του ποσού εκκινήσεως του προστίμου σε συνάρτηση με τη σοβαρότητα της παραβάσεως, υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, «δεν προέβη σε ορθή υπαγωγή των πραγματικών περιστατικών στον εφαρμοστέο κανόνα δικαίου» και παραβίασε την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως.

- 37 Συναφώς, η προσφεύγουσα υπενθυμίζει ότι, στην αιτιολογική σκέψη 680 της Αποφάσεως, η Επιτροπή κατέταξε τις οικείες επιχειρήσεις σε διάφορες κατηγορίες βάσει συγκρίσεως των παγκόσμιων κύκλων εργασιών για το επίμαχο προϊόν κατά το τελευταίο πλήρες ημερολογιακό έτος της παραβάσεως, ήτοι, για τη βιταμίνη Β 5, κατά το έτος 1998.
- 38 Πάντως, πρώτον, μια απλή σύγκριση των παγκόσμιων κύκλων εργασιών και των παγκόσμιων μεριδίων αγοράς, το 1998, της Roche, της BASF και της προσφεύγουσας για τη βιταμίνη αυτή καταδεικνύει ότι η Daiichi έπρεπε να καταταγεί στην ίδια κατηγορία με τη BASF και ότι η Επιτροπή υπέπεσε, ως εκ τούτου, σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως.
- 39 Συγκεκριμένα, αφενός, η προσφεύγουσα υπογραμμίζει ότι, σύμφωνα με τον πίνακα που αφορά τη βιταμίνη Β5 και εμφανίζεται στην αιτιολογική σκέψη 123 της Αποφάσεως, οι αντίστοιχοι παγκόσμιοι κύκλοι εργασιών των παραγωγών της βιταμίνης αυτής το 1998 ήσαν οι ακόλουθοι: Roche 57 εκατομμύρια ευρώ, Daiichi 43 εκατομμύρια ευρώ, BASF 34 εκατομμύρια ευρώ, και λοιποί 32 εκατομμύρια ευρώ. Η προσφεύγουσα παρατηρεί ότι ο κύκλος εργασιών της για τη βιταμίνη Β5 ήταν χαμηλότερος κατά 14 εκατομμύρια ευρώ από αυτόν της Roche και ήταν υψηλότερος μόλις κατά 9 εκατομμύρια ευρώ από αυτόν της BASF και ότι, ως εκ τούτου, ο κύκλος εργασιών της Roche ήταν υψηλότερος κατά 33 % από αυτόν της προσφεύγουσας και ο κύκλος εργασιών της BASF ήταν χαμηλότερος κατά 21 % από αυτόν της προσφεύγουσας.
- 40 Αφετέρου, η προσφεύγουσα διευκρινίζει ότι τα παγκόσμια μερίδια αγοράς για το 1998, τα οποία υπολογίστηκαν βάσει των κύκλων εργασιών που εμφανίζονται στην προηγούμενη σκέψη, ήσαν τα ακόλουθα: Roche 34,3 %, Daiichi 25,9 %, BASF 20,5 %, και λοιποί 19,3 %. Έτσι, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι, το 1998, το παγκόσμιο μερίδιο αγοράς της ήταν χαμηλότερο κατά 8,4 εκατοστιαίες μονάδες από αυτό της Roche και υψηλότερο μόλις κατά 5,4 εκατοστιαίες μονάδες από αυτό της BASF.
- 41 Επί πλέον, η προσφεύγουσα προσθέτει ότι, έστω και αν γινόταν προσφυγή σε άλλα κριτήρια, όπως είναι οι κύκλοι εργασιών για τον ΕΟΧ το 1998, τα μερίδια αγοράς

στον ΕΟΧ το 1998 ή τα μερίδια αγοράς στον ΕΟΧ για το χρονικό διάστημα, από το 1991 μέχρι το 1998, εντός του οποίου διαπράχθηκαν οι παραβάσεις, το συμπέρασμα δεν θα μπορούσε να είναι άλλο από το ότι η προσφεύγουσα δεν έπρεπε να καταταγεί στην ίδια κατηγορία με τη Roche, αλλά μάλλον σε εκείνη της BASF. Μόνον αν χρησιμοποιηθούν τα παγκόσμια μερίδια αγοράς για το χρονικό διάστημα, από το 1991 μέχρι το 1998, εντός του οποίου διαπράχθηκαν οι παραβάσεις, τούτο θα είχε ως αποτέλεσμα ότι η θέση της προσφεύγουσας θα ήταν εγγύτερη, μόνον κατά μία εκατοστιαία μονάδα, προς εκείνη της Roche παρά προς εκείνη της BASF.

- 42 Λαμβανομένης υπόψη της σχετικής εγγύτητας των κύκλων εργασιών και των μεριδίων αγοράς της προσφεύγουσας και της BASF, το ποσό εκκινήσεως για το πρόστιμο που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα δεν έπρεπε να είναι μεγαλύτερο από 14 εκατομμύρια ευρώ.
- 43 Δεύτερον, κατά την προσφεύγουσα, η Απόφαση παραβιάζει την αρχή της ίσης μεταχείρισεως, αφενός, λόγω του ότι, συγχρόνως, επιφυλάσσει σε διαφορετικές καταστάσεις (σε εκείνη της προσφεύγουσας και σε εκείνη της Roche) την ίδια μεταχείριση και σε παρόμοιες καταστάσεις (σε εκείνη της προσφεύγουσας και σε εκείνη της BASF) διαφορετική μεταχείριση, χωρίς καμία πιθανή αντικειμενική δικαιολόγηση, και, αφετέρου, λόγω του ότι η προσφεύγουσα κατατάχθηκε στην πρώτη κατηγορία της αφορώσας τη βιταμίνη Β5 συμπράξεως (με ποσό εκκινήσεως του προστίμου τα 20 εκατομμύρια ευρώ) ενώ, για πραγματικά περιστατικά που είναι κατ' ουσίαν ανάλογα, η BASF κατατάχθηκε στη δεύτερη κατηγορία της αφορώσας τη βιταμίνη Β2 συμπράξεως (με ποσό εκκινήσεως του προστίμου τα 10 εκατομμύρια ευρώ).
- 44 Συναφώς, η προσφεύγουσα επικαλείται το γεγονός ότι ο κύκλος εργασιών της και το μερίδιο αγοράς της στην παγκόσμια αγορά της βιταμίνης Β5 το 1998 ήσαν χαμηλότεροι από τον κύκλο εργασιών και από το μερίδιο αγοράς της BASF στην παγκόσμια αγορά της βιταμίνης Β2 που ελήφθησαν υπόψη, με την Απόφαση, για την κατανομή των μελών της αφορώσας την τελευταία βιταμίνη συμπράξεως σε κατηγορίες. Εξάλλου, η προσφεύγουσα αναφέρει ότι, έστω και αν ληφθούν υπόψη τα παγκόσμια μερίδια αγοράς για το επίμαχο προϊόν καθ' όλη τη διάρκεια του χρονικού διαστήματος εντός του οποίου διαπράχθηκαν οι παραβάσεις, ήτοι ένα κριτήριο που δεν χρησιμοποιείται στην Απόφαση, η προσφεύγουσα έπρεπε, υπό το

πρίσμα της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως, να καταταγεί στη δεύτερη κατηγορία της αφορώσας τη βιταμίνη Β5 παραβάσεως. Συγκεκριμένα, η προσφεύγουσα υπογραμμίζει ότι το μέσο μερίδιο αγοράς της για τη βιταμίνη αυτή κατά τη διάρκεια του χρονικού διαστήματος εντός του οποίου διαπράχθηκαν οι παραβάσεις (29%) ήταν ταυτόσημο με το μέσο μερίδιο της BASF στην αγορά της βιταμίνης Β2 κατά την περίοδο που καλύπτεται από την παράβαση που αφορά την εν λόγω αγορά και ότι τόσο αυτή όσο και η BASF ευρίσκοντο, στις αντίστοιχες αγορές, περίπου σε ενδιάμεση θέση μεταξύ του πρώτου και του τρίτου επιχειρηματία.

- 45 Με το τρίτο σκέλος, που προβλήθηκε επικουρικότερα, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή, όταν καθόρισε το ποσό εκκινήσεως του προστίμου που υπολογίσθηκε σε συνάρτηση με τη σοβαρότητα της παραβάσεως, παραβίασε την αρχή της αναλογικότητας ως εκ του ότι δεν κατέταξε την προσφεύγουσα σε μια χωριστή κατηγορία, μεταξύ της Roche και της BASF, με ποσό εκκινήσεως του προστίμου ευρισκόμενο μεταξύ εκείνου της Roche και εκείνου της BASF, αλλά πλησιέστερα σε εκείνο της BASF.
- 46 Η προσφεύγουσα παρατηρεί ότι, με την απόφαση 1999/210/EK, της 14ης Οκτωβρίου 1998, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 85 της Συνθήκης ΕΚ (υπόθεση IV/F-3/33.708 — British Sugar plc, υπόθεση IV/F-3/33.709 — Tate & Lyle plc, υπόθεση IV/F-3/33.710 — Napier Brown Company Ltd, υπόθεση IV/F-3/33.711 — James Budgett Sugars Ltd) (ΕΕ L 76, σ. 1, στο εξής: απόφαση British Sugar), η Επιτροπή δεν δίστασε να προβεί στη διάκριση των παραγωγών σε τρεις κατηγορίες για τους σκοπούς του καθορισμού του ποσού εκκινήσεως του προστίμου σε συνάρτηση με τη σοβαρότητα της παραβάσεως. Η προσφεύγουσα υπογραμμίζει, ιδίως, ότι η Tate & Lyle τοποθετήθηκε σε μια δεύτερη κατηγορία, μετά τη British Sugar, καίτοι οι δύο αυτές επιχειρήσεις αντιπροσώπευαν μαζί το 90% των μεριδίων αγοράς των δύο επίμαχων αγορών (βιομηχανική ζάχαρη και ζάχαρη λιανικής πωλήσεως στη Μεγάλη Βρετανία), λαμβανομένου υπόψη ότι η British Sugar αντιπροσώπευε ποσοστό μεταξύ 51 και 54% και η Tate & Lyle αντιπροσώπευε ποσοστό μεταξύ 38 και 40%, και ότι οι αντίστοιχες θέσεις των εν λόγω επιχειρήσεων από απόψεως ανταγωνισμού ήσαν πολύ εγγύτερες μεταξύ τους σε σύγκριση με τις θέσεις τις οποίες κατείχαν οι δύο άλλοι επιχειρηματίες που δραστηριοποιούντο στην εν λόγω αγορά, οι οποίοι κατείχαν μαζί ποσοστό 6 έως 11% της αγοράς και οι οποίοι τοποθετήθηκαν σε μια τρίτη κατηγορία.
- 47 Η καθής θεωρεί ότι, κατατάσσοντας την προσφεύγουσα στην πρώτη κατηγορία της αφορώσας τη βιταμίνη Β5 παραβάσεως μαζί με τη Roche, δεν υπέπεσε σε σφάλματα εκτιμήσεως ούτε παρέβη τις κατευθυντήριες γραμμές ούτε παραβίασε τις αρχές της ίσης μεταχειρίσεως και της αναλογικότητας.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

Προκαταρκτικές παρατηρήσεις

- 48 Εκ προοιμίου, επιβάλλεται η παρατήρηση ότι από τις αιτιολογικές σκέψεις 655 έως 775 της Αποφάσεως προκύπτει ότι τα επιβληθέντα από την Επιτροπή πρόστιμα λόγω των διαπιστωθεισών παραβάσεων του άρθρου 81, παράγραφος 1, ΕΚ και του άρθρου 53, παράγραφος 1, της Συμφωνίας για τον ΕΟΧ επιβλήθηκαν δυνάμει του άρθρου 15, παράγραφος 2, του κανονισμού 17 και ότι η Επιτροπή —έστω και αν η Απόφαση δεν αναφέρεται ρητώς στις κατευθυντήριες γραμμές— προσδιόρισε το ποσό των προστίμων εφαρμόζοντας τη μέθοδο που καθορίζεται στις εν λόγω κατευθυντήριες γραμμές.
- 49 Πάντως, καίτοι η Επιτροπή διαθέτει εξουσία εκτιμήσεως κατά τον καθορισμό του ύψους κάθε προστίμου, χωρίς να είναι υποχρεωμένη να εφαρμόζει συγκεκριμένο μαθηματικό τύπο (απόφαση του Πρωτοδικείου της 6ης Απριλίου 1995, T-150/89, Martinelli κατά Επιτροπής, Συλλογή 1995, σ. II-1165, σκέψη 59), δεν μπορεί να αποστεί από τους κανόνες με τους οποίους έχει αυτοδεσμευθεί (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση του Πρωτοδικείου της 17ης Δεκεμβρίου 1991, T-7/89, Hercules Chemicals κατά Επιτροπής, Συλλογή 1991, σ. II-1711, σκέψη 53, η οποία επικυρώθηκε, κατ' αναίρεση, με την απόφαση του Δικαστηρίου της 8ης Ιουλίου 1999, C-51/92 P, Hercules Chemicals κατά Επιτροπής, Συλλογή 1999, σ. I-4235). Δεδομένου ότι οι κατευθυντήριες γραμμές αποτελούν ένα μέσον το οποίο αποσκοπεί στο να διευκρινισθούν, τηρουμένων των κανόνων δικαίου υπέρτερης τυπικής ισχύος, τα κριτήρια που η Επιτροπή προτίθεται να εφαρμόσει κατά την άσκηση της εξουσίας εκτιμήσεως που διαθέτει κατά τον καθορισμό των προστίμων, η Επιτροπή οφείλει πράγματι, κατά την επιμέτρηση των προστίμων, να λαμβάνει υπόψη τα προβλεπόμενα στις κατευθυντήριες γραμμές, ιδίως τα στοιχεία που προβλέπονται από επιτακτικούς κανόνες (απόφαση του Πρωτοδικείου της 8ης Ιουλίου 2004, T-67/00, T-68/00, T-71/00 και T-78/00, JFE Engineering κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 2004, σ. II-2501, σκέψη 537).
- 50 Σύμφωνα με τη μέθοδο που καθορίζεται στις κατευθυντήριες γραμμές, η Επιτροπή λαμβάνει ως σημείο εκκινήσεως για τον υπολογισμό του ποσού των επιβλητέων στις οικείες επιχειρήσεις προστίμων ένα συγκεκριμένο ποσό σε συνάρτηση με τη

σοβαρότητα της παραβάσεως. Η εκτίμηση της σοβαρότητας της παραβάσεως πρέπει να λαμβάνει υπόψη τη φύση της ίδιας της παραβάσεως, τον πραγματικό της αντίκτυπο επί της αγοράς, εφόσον αυτός είναι δυνατό να εκτιμηθεί, και την έκταση της οικείας γεωγραφικής αγοράς (σημείο 1 Α, πρώτο εδάφιο). Στο πλαίσιο αυτό, οι παραβάσεις ταξινομούνται σε τρεις κατηγορίες, ήτοι στις «ελαφρές παραβάσεις», για τις οποίες το ποσό των προβλεπομένων προστίμων είναι μεταξύ 1 000 και 1 εκατομμυρίου ευρώ, στις «σοβαρές παραβάσεις», για τις οποίες το ποσό των προβλεπομένων προστίμων είναι μεταξύ 1 εκατομμυρίου και 20 εκατομμυρίων ευρώ και στις «πολύ σοβαρές παραβάσεις» για τις οποίες το ποσό των προβλεπομένων προστίμων υπερβαίνει τα 20 εκατομμύρια ευρώ (σημείο 1 Α, δεύτερο εδάφιο, πρώτη έως τρίτη περίπτωση). Εντός καθεμίας από τις ανωτέρω κατηγορίες, η κλιμάκωση των προβλεπομένων κυρώσεων καθιστά δυνατή, σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές, τη διαφοροποίηση της μεταχειρίσεως που είναι σκόπιμο να επιφυλαχθεί στις επιχειρήσεις ανάλογα με τη φύση των παραβάσεων που αυτές έχουν διαπράξει (σημείο 1 Α, τρίτο εδάφιο). Επί πλέον, είναι αναγκαίο, σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές, να λαμβάνεται υπόψη η πραγματική οικονομική δυνατότητα του αυτουργού της παραβάσεως να προξενήσει σημαντική ζημία σε άλλους οικονομικούς παράγοντες, ιδίως στους καταναλωτές, και να καθορίζεται το ποσό του προστίμου σε ένα επίπεδο που εξασφαλίζει τον αρκούντως αποτρεπτικό χαρακτήρα του εν λόγω προστίμου (σημείο 1 Α, τέταρτο εδάφιο).

- 51 Εντός καθεμίας από τις τρεις κατηγορίες παραβάσεων που καθορίστηκαν ανωτέρω, είναι ενδεχομένως σκόπιμο, σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές, να γίνεται στάθμιση, σε ορισμένες περιπτώσεις, του συγκεκριμένου ποσού, προκειμένου να ληφθεί υπόψη το ειδικό βάρος και, ως εκ τούτου, ο πραγματικός αντίκτυπος της παράνομης συμπεριφοράς κάθε επιχειρήσεως επί του ανταγωνισμού, ιδίως αν υφίστανται σημαντικές διαφορές ως προς το μέγεθος των επιχειρήσεων που διαπράττουν το ίδιο είδος παραβάσεως και να προσαρμοστεί, κατά συνέπεια, το σημείο εκκινήσεως του βασικού ποσού ανάλογα με τον ειδικό χαρακτήρα κάθε επιχειρήσεως (σημείο 1 Α, έκτο εδάφιο).
- 52 Εν προκειμένω, η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί ούτε τον πολύ σοβαρό χαρακτήρα της αφορώσας τη βιταμίνη Β5 παραβάσεως που της προσάπτεται με την Απόφαση ούτε τις εκτιμήσεις επί των οποίων η Επιτροπή στηρίχθηκε προκειμένου να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η ως άνω παράβαση είναι πολύ σοβαρή και οι οποίες αφορούν τη φύση της εν λόγω παραβάσεως, την πραγματική επίπτωσή της επί της αγοράς και την έκταση της επίμαχης γεωγραφικής αγοράς (αιτιολογικές σκέψεις 662 έως 674 της Αποφάσεως).

- 53 Επί πλέον, η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί το κριτήριο, το οποίο ακολούθησε εν προκειμένω η Επιτροπή (αιτιολογική σκέψη 675) και το οποίο συνίσταται στο να λαμβάνεται υπόψη, για τον καθορισμό του ποσού εκκινήσεως των προστίμων, το μέγεθος των διαφόρων σχετικών αγορών βιταμινούχων προϊόντων. Το κριτήριο αυτό εκφράζεται, κατ' ουσίαν, με τη διαμόρφωση, σε συνάρτηση με το μέγεθος κάθε σχετικής αγοράς, του ποσού εκκινήσεως του προστίμου που συνδέεται με την πρώτη κατηγορία επιχειρήσεων που καθιέρωσε η Επιτροπή για κάθε παράβαση.
- 54 Οι επικρίσεις που διατύπωσε η προσφεύγουσα με τον υπό κρίση λόγο ακυρώσεως αφορούν τη διαφοροποιημένη μεταχείριση που επιφυλάχθηκε, για τον καθορισμό των ατομικών ποσών εκκινήσεως, στα μέλη της αφορώσας τη βιταμίνη Β5 συμπράξεως, κατ' εφαρμογήν του σημείου 1 Α, τέταρτο και έκτο εδάφιο, των κατευθυντηρίων γραμμών.
- 55 Από τις αιτιολογικές σκέψεις 679 έως 681 της Αποφάσεως προκύπτει ότι η Επιτροπή, εν προκειμένω, επεφύλαξε την ως άνω διαφοροποιημένη μεταχείριση σύμφωνα με τη μέθοδο της κατανομής των επιχειρήσεων σε κατηγορίες, ότι προέκρινε ως κριτήριο κατανομής εκείνο της σχετικής σημασίας των επιχειρήσεων στην οικεία αγορά και ότι, προκειμένου να εφαρμόσει το εν λόγω κριτήριο, χρησιμοποίησε τα στοιχεία που προκύπτουν από τους παγκόσμιους κύκλους εργασιών που συνδέονται με το επίμαχο προϊόν.
- 56 Η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί την αρχή της κατανομής των μελών μιας συμπράξεως σε πολλές κατηγορίες και του καθορισμού του ιδίου ποσού εκκινήσεως του προστίμου για τα μέλη που υπάγονται στην ίδια κατηγορία. Αυτό που αμφισβητεί είναι η κατάταξη της οποίας αποτέλεσε αντικείμενο εν προκειμένω, ήτοι το γεγονός ότι κατατάχθηκε στην πρώτη κατηγορία μαζί με τη Roche, ενώ η BASF κατατάχθηκε στη δεύτερη κατηγορία. Η προσφεύγουσα εκτιμά, κυρίως, ότι έπρεπε να καταταγεί σε μια τρίτη κατηγορία μετά τη Roche και τη BASF (πρώτο σκέλος), επικουρικώς, ότι έπρεπε να καταταγεί στη δεύτερη κατηγορία μαζί με τη BASF (δεύτερο σκέλος) και, επικουρικότερα, ότι έπρεπε να καταταγεί σε μια ενδιάμεση κατηγορία μεταξύ της Roche και της BASF (τρίτο σκέλος).

Επί του πρώτου σκέλους

- 57 Με το πρώτο σκέλος του υπό κρίση λόγου ακυρώσεως, η προσφεύγουσα προσάπτει κατ' ουσίαν στην Επιτροπή ότι υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και δεν έλαβε υπόψη το κριτήριο της πραγματικής οικονομικής δυνατότητας να προκληθεί σημαντική ζημία σε άλλους επιχειρηματίες, που αναφέρεται στο σημείο 1 Α, τέταρτο εδάφιο, των κατευθυντηρίων γραμμών, κατά την κατανομή σε κατηγορίες των μελών της αφορώσας τη βιταμίνη Β 5 συμπράξεως. Η Επιτροπή παρέλειψε να λάβει υπόψη δύο στοιχεία που έχουν, κατά την προσφεύγουσα, ουσιώδη σημασία για τη σύγκριση της ως άνω δυνατότητας των τριών ενδιαφερομένων επιχειρήσεων: αφενός, το γεγονός ότι, δεδομένου ότι η Roche και η BASF είχαν κάθετη διάρθρωση της παραγωγής, οι εν λόγω επιχειρήσεις ήσαν σε θέση, αυξάνοντας την τιμή της βιταμίνης Β 5, να συμπιέζουν τα περιθώρια κέρδους των ανταγωνιστών τους στην αγορά των προμειγμάτων· αφετέρου, το γεγονός ότι, δεδομένου ότι οι ίδιες επιχειρήσεις παράγουν ευρύ φάσμα βιταμινών, ήσαν σε θέση να προσφέρουν εξοντωτικές τιμές στην αγορά της βιταμίνης Β 5 επιχορηγώντας τις σχετικές απώλειες με αυξήσεις της τιμής των άλλων βιταμινών.
- 58 Συναφώς, πρέπει να επισημανθεί ότι η ανάλυση της «πραγματικής οικονομικής δυνατότητας του αυτοουργού της παράβασης να προξενήσει σημαντική ζημία σε άλλους οικονομικούς παράγοντες, ιδίως στους καταναλωτές» —ανάλυση την οποία η Επιτροπή οφείλει να πραγματοποιήσει, σύμφωνα με το σημείο 1 Α, τέταρτο εδάφιο, των κατευθυντηρίων γραμμών, καθόσον πρόκειται για «αναγκαίο» στοιχείο της αξιολογήσεως της σοβαρότητας μιας παραβάσεως— συνεπάγεται εκτίμηση της πραγματικής σημασίας των σχετικών επιχειρήσεων στην οικεία αγορά, ήτοι της επιρροής των εν λόγω επιχειρήσεων επί της αγοράς αυτής. Στο πλαίσιο αυτό, τα μερίδια αγοράς, από απόψεως ποσότητας ή αξίας, τα οποία κατέχουν οι επίμαχες επιχειρήσεις στην οικεία αγορά είναι κρίσιμο στοιχείο εκτιμήσεως, καθόσον παρέχουν τη δυνατότητα να καθοριστεί η σχετική σημασία καθεμίας από τις επιχειρήσεις αυτές στην εν λόγω αγορά (βλ., υπ' αυτήν την έννοια, απόφαση του Δικαστηρίου της 17ης Δεκεμβρίου 1998, C-185/95 Ρ, Baustahlgewebe κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. Ι-8417, σκέψη 139, και απόφαση του Πρωτοδικείου της 9ης Ιουλίου 2003, T-220/00, Cheil Jedang κατά Επιτροπής, Συλλογή 2003, σ. ΙΙ-2473, σκέψη 88).
- 59 Πάντως, η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί ότι ασκεί επιρροή, στο πλαίσιο της εφαρμογής του σημείου 1 Α, τέταρτο εδάφιο, των κατευθυντηρίων γραμμών εν προκειμένω, η σχετική σημασία των επιχειρήσεων στην οικεία αγορά ούτε

αμφισβητεί τον συνυπολογισμό, προκειμένου να εκτιμηθεί η ως άνω σημασία, των αντίστοιχων κύκλων εργασιών ή μεριδίων αγοράς που αφορούν την παγκόσμια αγορά της βιταμίνης Β5. Η προσφεύγουσα αμφισβητεί μόνον, με το πρώτο σκέλος του υπό κρίση λόγου ακυρώσεως, τη μη συνεκτίμηση, από την Επιτροπή, της κάθετης διαρθρώσεως της παραγωγής και του εύρους του φάσματος των βιταμινών της Roche και της BASF.

- 60 Συναφώς, επιβάλλεται η παρατήρηση ότι είναι αληθές ότι το μερίδιο αγοράς μιας επιχειρήσεως αντιπροσωπεύει έναν κατά προσέγγιση δείκτη της επιρροής της εν λόγω επιχειρήσεως στην αγορά και ότι, όπως συμβαίνει, παραδείγματος χάρη, στην περίπτωση της αναλύσεως μιας δεσπόζουσας θέσεως κατά την έννοια του άρθρου 82 ΕΚ, άλλα περιστατικά μπορούν να έχουν σημασία προκειμένου να γίνει αντιληπτό, κατά τρόπο πληρέστερο και ακριβέστερο, το εύρος της επιρροής αυτής (απόφαση του Δικαστηρίου της 13ης Φεβρουαρίου 1979, 85/76, Hoffmann-La Roche κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1979-I, σ. 217, σκέψη 48).
- 61 Ωστόσο, πρέπει να θεωρηθεί ότι η Επιτροπή στηρίζει θεμιτώς την εκτίμησή της ως προς την πραγματική οικονομική δυνατότητα των αυτουργών μιας παραβάσεως να προξενήσουν σημαντική ζημία σε άλλους επιχειρηματίες, για τους σκοπούς της εκτιμήσεως της σοβαρότητας της εν λόγω παραβάσεως και του καθορισμού του ποσού εκκινήσεως του προστίμου, επί των στοιχείων που αφορούν τον κύκλο εργασιών και τα μερίδια αγοράς στην οικεία αγορά, εκτός αν ειδικές περιστάσεις, όπως είναι τα χαρακτηριστικά της εν λόγω αγοράς, είναι ικανές να αποδυναμώσουν αισθητά τον σημαντικό χαρακτήρα των στοιχείων αυτών και να επιβάλουν, για την εκτίμηση της επιρροής των επιχειρήσεων στην αγορά, τη συνεκτίμηση άλλων κρίσιμων παραγόντων.
- 62 Πάντως, εν προκειμένω, η προσφεύγουσα —η οποία, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, αναγνώρισε κατά τα λοιπά ότι η κατανομή σε κατηγορίες που στηρίζεται στον παγκόσμιο κύκλο εργασιών για τη βιταμίνη Β5 εμπίπτει στην εξουσία εκτιμήσεως της Επιτροπής— δεν αναφέρθηκε σε τέτοιες ειδικές περιστάσεις.

- 63 Συγκεκριμένα, καίτοι η κάθετη διάρθρωση της παραγωγής και το εύρος του φάσματος των προϊόντων μπορούν, ενδεχομένως, να αποτελέσουν κρίσιμα στοιχεία για την εκτίμηση της επιρροής που μια επιχείρηση μπορεί να ασκεί στην αγορά και να αποτελέσουν συμπληρωματικούς δείκτες ως προς την επιρροή αυτή σε σχέση με τα μερίδια αγοράς (βλ., παραδείγματος χάρη, όσον αφορά την κάθετη διάρθρωση της παραγωγής, απόφαση του Δικαστηρίου της 14ης Φεβρουαρίου 1978, 27/76, United Brands κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1978, σ. 75, σκέψεις 67 έως 72 και 78 έως 81, και, όσον αφορά το εύρος του φάσματος των προϊόντων, απόφαση του Δικαστηρίου της 9ης Νοεμβρίου 1983, 322/81, Michelin κατά Επιτροπής, Συλλογή 1983, σ. 3461, σκέψεις 55 και 56), επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, εν προκειμένω, τα επιχειρήματα που αντλεί η προσφεύγουσα από την κάθετη διάρθρωση της παραγωγής και από το εύρος του φάσματος των προϊόντων της Roche και της BASF δεν καταδεικνύουν ότι οι τελευταίες διέθεταν ιδιαίτερα και σημαντικά ανταγωνιστικά πλεονεκτήματα στην οικεία αγορά.
- 64 Έτσι, όσον αφορά την κάθετη διάρθρωση της παραγωγής, η προσφεύγουσα περιορίζεται να ισχυρισθεί ότι η Roche και η BASF μπορούσαν, αυξάνοντας την τιμή της βιταμίνης Β5, να συμπιέζουν τα περιθώρια κέρδους των παραγωγών προμειγμάτων, οι οποίοι ήσαν αγοραστές της εν λόγω βιταμίνης και ανταγωνιστές της Roche και της BASF στα επόμενα στάδια εμπορίας στην αγορά των προμειγμάτων. Συναφώς, πρέπει να επισημανθεί ότι η προσφεύγουσα, ως προμηθεύτρια βιταμίνης Β5, ήταν επίσης σε θέση να ενεργήσει κατ' αυτόν τον τρόπο, με τη μόνη διαφορά ότι, δεδομένου ότι η προσφεύγουσα δεν δραστηριοποιείτο, με τη σειρά της, στην αγορά των προμειγμάτων, δεν μπορούσε να εκμεταλλευθεί την ως άνω ενέργεια προκειμένου να ενισχύσει τη θέση της στα επόμενα στάδια εμπορίας στην εν λόγω αγορά. Ωστόσο, η διαφορά αυτή ανάγεται μάλλον στα κίνητρα που μπορούσαν να έχουν οι τρεις παραγωγοί για την αύξηση της τιμής της βιταμίνης Β5 παρά στην επιρροή που μπορούσαν να ασκήσουν οι εν λόγω παραγωγοί στην αγορά του προϊόντος αυτού.
- 65 Όσον αφορά το εύρος του προσφερόμενου φάσματος βιταμινών, η προσφεύγουσα αναφέρεται σε αυτό προκειμένου να υποστηρίξει ότι η Roche και η BASF ήσαν σε θέση να προσφέρουν εξοντωτικές τιμές για τη βιταμίνη Β5 χάρη στα έσοδα που μπορούσαν να αντλήσουν από τις αγορές των άλλων βιταμινών, που ήσαν χωριστές, αλλά στενά συνδεδεμένες, αγορές. Συναφώς, αρκεί η παρατήρηση ότι η ικανότητα χρήσεως εξοντωτικών τιμών δεν μπορεί να τεκμαίρεται λόγω του γεγονότος και μόνον ότι η επίμαχη επιχείρηση παράγει ευρύτερο φάσμα παραπλήσιων προϊόντων απ' ό,τι οι ανταγωνιστές της. Κατά τα λοιπά, λαμβανομένου υπόψη ότι η προσφεύγουσα υπογραμμίζει, στο πλαίσιο της επιχειρηματολογίας της, ότι παράγει μόνον δύο βιταμίνες, επιβάλλεται η παρατήρηση ότι, όπως προκύπτει από τις αιτιολογικές σκέψεις 107 και 108 της Αποφάσεως, η παραγωγή της προσφεύγουσας

δεν περιοριζόταν στις βιταμίνες Β5 και Β6, αλλά κάλυπτε «ευρύ φάσμα “ηθικών” φαρμακευτικών προϊόντων, μη συνταγογραφούμενων προϊόντων υγείας και κτηνιατρικών προϊόντων» και ότι, το 1998, τελευταίο πλήρες ημερολογιακό έτος της αφορώσας τη βιταμίνη Β5 παραβάσεως, οι συνολικές πωλήσεις της προσφεύγουσας ανήλθαν σε 1920 εκατομμύρια Ecu, από τα οποία μόνον τα 43 ήσαν καταλογιστέα, σύμφωνα με τους πίνακες που εμφανίζονται στην αιτιολογική σκέψη 123 της Απόφασης, στη βιταμίνη Β5. Πάντως, η προσφεύγουσα ουδόλως εξήγησε για ποιον λόγο η χρηματοδότηση ενδεχόμενου πολέμου τιμών για ένα προϊόν θα μπορούσε να γίνει μόνο με τα έσοδα από την πώληση παραπλήσιων προϊόντων.

- 66 Υπό τις συνθήκες αυτές, η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι η Επιτροπή, μη λαμβάνοντας υπόψη, κατά την κατανομή σε κατηγορίες των μελών της αφορώσας τη βιταμίνη Β5 συμπράξεως, την παρουσία της Roche και της BASF στην αγορά των προμειγμάτων και σε ένα σημαντικό αριθμό αγορών βιταμινούχων προϊόντων, υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως ή παρέβη τις κατευθυντήριες γραμμές. Κατά συνέπεια, το πρώτο σκέλος του υπό κρίση λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του δευτέρου και του τρίτου σκέλους

- 67 Στο πλαίσιο του δευτέρου σκέλους του υπό κρίση λόγου ακυρώσεως, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η εφαρμογή του κριτηρίου που έγινε δεκτό με την Απόφαση, ήτοι εκείνου που συνίσταται στην εκτίμηση της σχετικής σημασίας των μελών της επίμαχης συμπράξεως στην αγορά σε συνάρτηση με τα στοιχεία που αφορούν τον παγκόσμιο κύκλο εργασιών και τα παγκόσμια μερίδια αγοράς για το επίμαχο προϊόν κατά το τελευταίο πλήρες ημερολογιακό έτος της παραβάσεως, έπρεπε να οδηγήσει την Επιτροπή στο να κατατάξει τη Daiichi στη δεύτερη κατηγορία μαζί με την BASF. Κατά την προσφεύγουσα, η κατάταξή της στην πρώτη κατηγορία μαζί με τη Roche οφείλεται σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και είναι ασυμβίβαστη με την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως.
- 68 Συναφώς, πρέπει να επισημανθεί ότι οι ως άνω αιτιάσεις της προσφεύγουσας στηρίζονται, σε μεγάλο βαθμό, στην εσφαλμένη προϋπόθεση ότι η Επιτροπή, με την Απόφαση, εκτίμησε τη σχετική σημασία των επιχειρήσεων στην οικεία αγορά με τη βοήθεια των στοιχείων που αφορούν το έτος 1998.

- 69 Είναι αληθές ότι, στην αιτιολογική σκέψη 681 της Αποφάσεως, η Επιτροπή ανέφερε ότι έλαβε υπόψη «[τον] παγκόσμιο κύκλο εργασιών κατά το τελευταίο πλήρες ημερολογιακό έτος της παράβασης», ήτοι, εν προκειμένω, κατά το έτος 1998 για τη βιταμίνη Β 5.
- 70 Ωστόσο, προκύπτει, υπό το πρίσμα άλλων χωρίων της Αποφάσεως —πράγμα που η καθής επιβεβαίωσε, κατ' ουσίαν, με την απάντησή της σε γραπτή ερώτηση που έθεσε το Πρωτοδικείο στο πλαίσιο των μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας— ότι, για τους σκοπούς της κατατάξεως των επιχειρήσεων σε κατηγορίες, για καθεμία από τις διάφορες παραβάσεις για τις οποίες έγινε κατανομή σε κατηγορίες με την Απόφαση, η Επιτροπή στηρίχθηκε, στην πραγματικότητα, στα μερίδια αγοράς που κατείχαν οι ως άνω επιχειρήσεις σε παγκόσμιο επίπεδο καθ' όλη τη διάρκεια του χρονικού διαστήματος εντός του οποίου διαπράχθηκαν οι παραβάσεις.
- 71 Συγκεκριμένα, η αιτιολογική σκέψη 682 της Αποφάσεως διευκρινίζει ότι «οι σχετικοί παράγοντες για την καθιέρωση της κατηγορίας στην οποία ανήκει κάθε παραγωγός» αναφέρονται «για κάθε βιταμίνη ξεχωριστά» στις αιτιολογικές σκέψεις 683 έως 696.
- 72 Από τις ως άνω αιτιολογικές σκέψεις προκύπτει ότι, όσον αφορά καθεμία από τις παραβάσεις που αφορούν τις βιταμίνες Α, Ε, Β2, Β5, C και D3, η Επιτροπή καθιέρωσε δύο κατηγορίες «σαν αποτέλεσμα της εφαρμογής του κριτηρίου της σχετικής σημασίας μιας επιχείρησης στην [...] αγορά» και καθόρισε τα ποσά εκκινήσεως «λαμβάνοντας υπόψη τις κατηγορίες [αυτές]». Για την κατάταξη κάθε επιχείρησης στην πρώτη ή στη δεύτερη κατηγορία κάθε παραβάσεως, η Επιτροπή στηρίχθηκε στα στοιχεία που αφορούν τα μερίδια αγοράς. Ωστόσο, υπό το πρίσμα των στοιχείων που περιλαμβάνονται στις αιτιολογικές σκέψεις 691 και 693 της Αποφάσεως, προκύπτει ότι τα ως άνω μερίδια αγοράς δεν υπολογίσθηκαν βάσει των παγκόσμιων κύκλων εργασιών που συνδέονται με το επίμαχο προϊόν κατά το τελευταίο πλήρες ημερολογιακό έτος της παραβάσεως (οι οποίοι εμφανίζονται, εκτός παρενθέσεων, στη δεύτερη στήλη των πινάκων που αφορούν τις διάφορες αγορές βιταμινούχων προϊόντων και περιλαμβάνονται στην αιτιολογική σκέψη 123 της Αποφάσεως), αλλά αποτελούν τα μέσα μερίδια αγοράς που κατείχαν οι επιχειρήσεις, κατ' ουσίαν, καθ' όλη τη διάρκεια του χρονικού διαστήματος εντός του οποίου διαπράχθηκαν οι παραβάσεις (τα εν λόγω μέσα μερίδια αγοράς είναι εκείνα που εμφανίζονται, εντός παρενθέσεων, στη δεύτερη στήλη των εν λόγω πινάκων).

- 73 Υπό τις συνθήκες αυτές, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, δεδομένου ότι η αναφορά στο τελευταίο πλήρες ημερολογιακό έτος της παραβάσεως, η οποία περιλαμβάνεται στην αιτιολογική σκέψη 681 της Απόφασης, οφείλεται σε τυπογραφικό σφάλμα, η εν λόγω αναφορά δεν ασκεί επιρροή και δεν αποτελεί, ως εκ τούτου, αναπόσπαστο μέρος της αιτιολογίας βάσει της οποίας έγινε η κατάταξη των επιχειρήσεων στη μία ή την άλλη κατηγορία.
- 74 Επί πλέον, επιβάλλεται η παρατήρηση ότι η προσφεύγουσα δεν προέβαλε καμία επίκριση ως προς τη λυσιτέλεια, για τους σκοπούς της κατανομής των επιχειρήσεων σε κατηγορίες βάσει της σχετικής σημασίας τους στην οικεία αγορά, της συνεκτιμήσεως των στοιχείων που αφορούν το σύνολο του χρονικού διαστήματος εντός του οποίου διαπράχθηκαν οι παραβάσεις. Εξάλλου, η ως άνω λυσιτέλεια δεν μπορεί να αμφισβητηθεί σοβαρά, καθόσον το ζήτημα ήταν η Επιτροπή να αξιολογήσει τη σοβαρότητα της παραβάσεως που διέπραξε κάθε επιχείρηση κατά τη διάρκεια μιας πολυετούς περιόδου. Έτσι, η προσφεύγουσα, με τα δικόγρατά της, ενώ παρατήρησε ότι η κατανομή σε κατηγορίες που έγινε με την Απόφαση δεν στηριζόταν στα στοιχεία που αφορούν το σύνολο του χρονικού διαστήματος εντός του οποίου διαπράχθηκαν οι παραβάσεις, υποστήριξε, ωστόσο, χωρίς να αμφισβητεί το βάσιμο των στοιχείων αυτών, ότι η συνεκτίμηση των εν λόγω στοιχείων κατέληγε πάντοτε στο συμπέρασμα ότι η αρχή της ίσης μεταχειρίσεως επέβαλλε την κατάταξή της στη δεύτερη κατηγορία μαζί με τη BASF (βλ. σκέψη 44, *in fine*, ανωτέρω).
- 75 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η προσφεύγουσα διατύπωσε αμφιβολίες ως προς την αξιοπιστία των αριθμητικών στοιχείων που περιλαμβάνονται στην Απόφαση όσον αφορά τα μερίδια αγοράς που κατείχαν οι επιχειρήσεις καθ' όλη τη διάρκεια του χρονικού διαστήματος εντός του οποίου διαπράχθηκαν οι παραβάσεις. Η προσφεύγουσα, υπογραμμίζοντας ότι η προέλευση των εν λόγω αριθμητικών στοιχείων δεν ήταν γνωστή, καθόσον τα στοιχεία αυτά ουδέποτε είχαν παρασχεθεί στην Επιτροπή, ανέφερε ότι δεν μπορούσε παρά να πρόκειται για εκτιμήσεις στις οποίες προέβη η Επιτροπή και οι οποίες, ωστόσο, δεν μπορούν, ελλείψει εξακριβώσεως, να αποτελέσουν χρησιμοποιήσιμα αποδεικτικά στοιχεία.
- 76 Η ως άνω αντίρρηση είναι εκπρόθεσμη και, ως εκ τούτου, απαράδεκτη, σύμφωνα με το άρθρο 48, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου. Συγκεκριμένα, η προσφεύγουσα ήταν σε θέση να προβάλει την εν λόγω αντίρρηση με το δικόγραφο της προσφυγής, όπου αντιθέτως στηρίχθηκε, ιδίως, στα στοιχεία που αφορούν ολόκληρο το χρονικό διάστημα εντός του οποίου διαπράχθηκαν οι

παραβάσεις —και ακριβέστερα στα μερίδια αγοράς εντός του ΕΟΧ κατά την περίοδο 1991-1998, τα οποία εμφανίζονται στην τρίτη στήλη του πίνακα που αφορά τη βιταμίνη Β5 και περιλαμβάνεται στην αιτιολογική σκέψη 123 της Αποφάσεως— προκειμένου να τεκμηριώσει το επιχειρήματός της που αντλείται, στο πλαίσιο του δευτέρου σκέλους του υπό κρίση λόγου ακυρώσεως, από πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως (βλ. σκέψη 41 ανωτέρω). Εν πάση περιπτώσει, έστω και αν υποτεθεί ότι η ως άνω αντίρρηση είναι παραδεκτή, αυτή δεν μπορεί να γίνει δεκτή, καθόσον η προσφεύγουσα περιορίζεται, εν τέλει, σε μια αόριστη επίκριση της αξιοπιστίας των επίμαχων στοιχείων, χωρίς να παράσχει την παραμικρή ένδειξη που να καθιστά δυνατή την αμφισβήτηση της ακρίβειας των εν λόγω στοιχείων.

77 Από τα προαναφερθέντα προκύπτει ότι πρέπει να απορριφθούν τα επιχειρήματα που αντλεί η προσφεύγουσα, στο πλαίσιο του δευτέρου σκέλους του υπό κρίση λόγου ακυρώσεως, από τη διαδοχική σύγκριση των παγκοσμίων κύκλων εργασιών, των παγκοσμίων μεριδίων αγοράς, των κύκλων εργασιών εντός του ΕΟΧ και των μεριδίων αγοράς εντός του ΕΟΧ των μελών του καρτέλ της βιταμίνης Β5 για το έτος 1998 (βλ. σκέψεις 38 έως 41 ανωτέρω).

78 Όσον αφορά τη σύγκριση των μεριδίων αγοράς εντός του ΕΟΧ για το χρονικό διάστημα, από το 1991 μέχρι το 1998, εντός του οποίου διαπράχθηκαν οι παραβάσεις, στην οποία προέβη η προσφεύγουσα στο ίδιο πλαίσιο (βλ. σκέψη 41 ανωτέρω), η εν λόγω σύγκριση είναι, επίσης, αλυσιτελής, κατά το μέτρο που η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί την επιλογή της Επιτροπής να στηριχθεί, εν προκειμένω, για να προβεί σε διαφοροποιημένη μεταχείριση κατά το στάδιο του καθορισμού των ποσών εκκινήσεως, στους κύκλους εργασιών ή στα μερίδια αγοράς σε παγκόσμιο επίπεδο του σχετικού βιταμινούχου προϊόντος. Εξάλλου, η επιλογή αυτή δεν μπορεί να επικριθεί, υπό το πρίσμα, αφενός, της παγκόσμιας διαστάσεως της επίμαχης γεωγραφικής αγοράς (βλ. αιτιολογική σκέψη 73 της Αποφάσεως), η οποία δεν αμφισβητήθηκε από την προσφεύγουσα, και, αφετέρου, της παγκόσμιας διαστάσεως της ίδιας της συμπράξεως. Κατά τα λοιπά, επιβάλλεται η παρατήρηση ότι η επίμαχη σύμπραξη είχε, μεταξύ άλλων, ως αντικείμενο την κατανομή παγκοσμίων και περιφερειακών ποσοστώσεων πωλήσεως (συμπεριλαμβανομένης μιας ευρωπαϊκής ποσοστώσεως) στους διάφορους συμμετέχοντες (βλ. αιτιολογικές σκέψεις 301 και 305 της Αποφάσεως), πράγμα που θα καθιστούσε ελάχιστα κατάλληλη την επιλογή του κύκλου εργασιών ή του μεριδίου αγοράς εντός του ΕΟΧ ακόμη και στην περίπτωση που η γεωγραφική έκταση της αγοράς του οικείου προϊόντος περιοριζόταν στο έδαφος του ΕΟΧ (βλ., υπ' αυτήν την έννοια, απόφαση του Πρωτοδικείου της 29ης Απριλίου 2004, T-236/01, T-239/01, T-244/01 έως T-246/01, T-251/01 και T-252/01, Tokai Carbon κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 2004, σ. II-1181, σκέψεις 195 έως 200).

- 79 Πάντως, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η προσφεύγουσα δεν υποστηρίζει ότι η ορθή εκτίμηση της σχετικής σημασίας των επιχειρήσεων στην παγκόσμια αγορά της βιταμίνης Β5 με τη βοήθεια των μέσων μεριδίων που κατείχαν οι εν λόγω επιχειρήσεις σε παγκόσμιο επίπεδο καθ' όλη τη διάρκεια του χρονικού διαστήματος εντός του οποίου διαπράχθηκαν οι παραβάσεις επέβαλλε την κατάταξή της στη δεύτερη κατηγορία μαζί με τη BASF. Αντιθέτως, η ίδια η προσφεύγουσα αναγκάστηκε να αναγνωρίσει ότι, βάσει των στοιχείων αυτών, η θέση της (29%) ήταν εγγύτερη, αν και μόνον κατά μία εκατοστιαία μονάδα, προς εκείνη της Roche (36%) παρά προς εκείνη της BASF (21%) (βλ. σκέψη 41 ανωτέρω).
- 80 Επομένως, η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι η Επιτροπή, μη κατατάσσοντας την προσφεύγουσα στη δεύτερη κατηγορία μαζί με τη BASF, υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως.
- 81 Εν συνεχεία, πρέπει να εξεταστούν από κοινού οι αιτιάσεις που αντλούνται, στο πλαίσιο του δευτέρου σκέλους του υπό κρίση λόγου ακυρώσεως, από παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως και, στο πλαίσιο του τρίτου σκέλους του υπό κρίση λόγου ακυρώσεως, από παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας. Οι ως άνω αιτιάσεις θα εξεταστούν μόνον εφόσον μπορούν να ευσταθούν, ήτοι κατά το μέτρο που στηρίζονται, επικουρικώς, στα στοιχεία που αφορούν τα μερίδια αγοράς που κατείχαν οι οικείες επιχειρήσεις σε παγκόσμιο επίπεδο καθ' όλη τη διάρκεια του χρονικού διαστήματος εντός του οποίου διαπράχθηκαν οι παραβάσεις.
- 82 Η προσφεύγουσα συνάγει ότι υφίσταται παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως λόγω του ότι, ως προς την αφορώσα τη βιταμίνη Β5 παράβαση, κατατάχθηκε στην πρώτη κατηγορία μαζί με τη Roche, ενώ η κατάστασή της δεν ήταν συγκρίσιμη με εκείνη της επιχειρήσεως αυτής, και λόγω του ότι της επιφυλάχθηκε διαφορετική μεταχείριση απ' ό,τι στη BASF, ενώ η κατάσταση της τελευταίας ήταν συγκρίσιμη με εκείνη της προσφεύγουσας. Επί πλέον, η αρχή της ίσης μεταχειρίσεως παραβιάστηκε, επίσης, λόγω του ότι η BASF κατατάχθηκε στη δεύτερη κατηγορία της αφορώσας τη βιταμίνη Β2 παραβάσεως, ενώ η θέση της όσον αφορά την εν λόγω παράβαση ήταν συγκρίσιμη με εκείνη της προσφεύγουσας στο πλαίσιο της αφορώσας τη βιταμίνη Β5 παραβάσεως (βλ. σκέψη 44 ανωτέρω). Τέλος, η παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας απορρέει από το ότι η προσφεύγουσα δεν κατατάχθηκε σε μια ενδιάμεση κατηγορία μεταξύ της Roche και της BASF.

- 83 Συναφώς, πρέπει να υπογραμμιστεί το γεγονός ότι η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί, αυτή καθ' εαυτήν, τη μέθοδο που συνίσταται στην κατανομή των μελών μιας συμπράξεως σε κατηγορίες προκειμένου να εφαρμοστεί διαφοροποιημένη μεταχείριση κατά το στάδιο του καθορισμού των ποσών εκκινήσεως των προστίμων. Πάντως, η μέθοδος αυτή, η οποία επί της αρχής επικυρώθηκε, εξάλλου, από τη νομολογία του Πρωτοδικείου, μολονότι έχει ως αποτέλεσμα να μη λαμβάνονται υπόψη οι διαφορές μεγέθους μεταξύ επιχειρήσεων της ίδιας κατηγορίας (αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 19ης Μαρτίου 2003, T-213/00, CMA CGM κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 2003, σ. II-913, σκέψη 385, και Tokai Carbon κ.λπ. κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα, σκέψη 217), συνεπάγεται τον κατ' αποκοπήν καθορισμό του ποσού εκκινήσεως που ορίστηκε για τις επιχειρήσεις που ανήκαν στην ίδια κατηγορία.
- 84 Βεβαίως, μια τέτοια κατανομή σε κατηγορίες πρέπει να τηρεί την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως κατά την οποία απαγορεύεται να αντιμετωπίζονται παρόμοιες καταστάσεις κατά τρόπο διαφορετικό και διαφορετικές καταστάσεις καθ' όμοιο τρόπο, εκτός αν μια τέτοια αντιμετώπιση δικαιολογείται αντικειμενικώς. Εξάλλου, κατά τη νομολογία, το ποσό των προστίμων πρέπει, τουλάχιστον, να είναι ανάλογο προς τα στοιχεία που ελήφθησαν υπόψη για να εκτιμηθεί η σοβαρότητα της παραβάσεως (βλ. απόφαση Tokai Carbon κ.λπ. κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα, σκέψη 219, και την εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 85 Προκειμένου να εξακριβωθεί αν η κατανομή των μελών μιας συμπράξεως σε κατηγορίες είναι σύμφωνη προς τις αρχές της ίσης μεταχειρίσεως και της αναλογικότητας, το Πρωτοδικείο, στο πλαίσιο του εκ μέρους του ελέγχου νομιμότητας σχετικά με την άσκηση της εξουσίας εκτιμήσεως την οποία διαθέτει συναφώς η Επιτροπή, πρέπει, ωστόσο, να περιορίζεται να ελέγχει αν η ως άνω κατανομή είναι συνεπής και αντικειμενικώς δικαιολογημένη (αποφάσεις CMA CGM κ.λπ. κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα, σκέψεις 406 και 416, και Tokai Carbon κ.λπ. κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα, σκέψεις 220 και 222), χωρίς, ευθύς εξ αρχής, να υποκαθιστά την Επιτροπή στην εκτίμησή της.
- 86 Πάντως, εν προκειμένω, τιθεμένων κατά μέρος των παραβάσεων που αφορούν το βήτα-καροτένιο και τα καροτενοειδή, για τις οποίες η Επιτροπή θεώρησε ότι δεν ήταν αναγκαίο να δημιουργήσει κατηγορίες (βλ. αιτιολογικές σκέψεις 695 και 696 της Απόφάσεως), η Επιτροπή προέβη, για καθεμία από τις παραβάσεις που διαπιστώθηκαν με την Απόφαση, σε κατανομή σε δύο κατηγορίες: μια πρώτη

κατηγορία, η οποία περιλαμβάνει τον κύριο παραγωγό ή τους κύριους παραγωγούς της σχετικής βιταμίνης στην παγκόσμια αγορά, και μια δεύτερη κατηγορία, η οποία περιλαμβάνει τον άλλο παραγωγό ή τους άλλους παραγωγούς της βιταμίνης αυτής, «[οι οποίοι] κατείχαν σαφώς μικρότερα μερίδια αγοράς» (βλ. αιτιολογικές σκέψεις 683, 685, 687, 689, 691 και 693 της Αποφάσεως).

87 Πρέπει να θεωρηθεί ότι η κατανομή των παραγωγών σε δύο κατηγορίες, στους κύριους παραγωγούς και στους άλλους, είναι ένας εύλογος τρόπος για τη συνεκτίμηση της σχετικής σημασίας των εν λόγω παραγωγών στην αγορά προκειμένου να διαμορφωθεί το ποσό εκκινήσεως, εφόσον η ως άνω κατανομή δεν καταλήγει σε μια χονδροειδώς διαστρεβλωμένη παρουσίαση των επίμαχων αγορών. Το συμπέρασμα αυτό δεν αναιρείται από το γεγονός ότι, με την απόφαση *British Sugar* (σκέψη 46 ανωτέρω), η Επιτροπή, κατά την άσκηση της ευρείας εξουσίας εκτιμήσεως που διέθετε, ακολούθησε μια άλλη μέθοδο κατανομής αποφασίζοντας να δημιουργήσει τρεις κατηγορίες αντί μόνο δύο, καθόσον ο αριθμός των επιχειρηματιών στους οποίους απευθύνεται η εν λόγω απόφαση και η διανομή των μεριδίων τους αγοράς διαφέρουν, εξάλλου, από αυτούς που είναι επίμαχοι εν προκειμένω.

88 Όσον αφορά την εφαρμογή, ανά παράβαση, της ως άνω μεθόδου κατανομής που ακολούθηθηκε με την Απόφαση, η Επιτροπή, στηριζόμενη στα μερίδια αγοράς σε παγκόσμιο επίπεδο, τα οποία συνάγονται ευθέως από τον παγκόσμιο κύκλο εργασιών που συνδέεται με το προϊόν για το σύνολο του χρονικού διαστήματος εντός του οποίου διαπράχθηκαν οι παραβάσεις, κατένειμε τους επιχειρηματίες στις δύο προαναφερθείσες κατηγορίες ως εξής:

Βιταμίνες	Πρώτη κατηγορία Κύριος (-οι) παραγωγός (-οί) (μερίδιο αγοράς)	Δεύτερη κατηγορία Άλλος (-οι) παραγωγός (-οί) (μερίδιο αγοράς)
Βιταμίνη Α	44 %	32 % - 20 %
Βιταμίνη Ε	43 % - 29 %	14 % - 10 %
Βιταμίνη Β2	47 %	29 % - 12 %
Βιταμίνη Β5	36 % - 29 %	21 %
Βιταμίνη C	40 % - 24 %	8 % - 6 %
Βιταμίνη D3	40 % - 32 %	15 % - 9 %

- 89 Από τα ως άνω στοιχεία προκύπτει ότι η Επιτροπή έθετε πάντοτε το όριο στο σημείο όπου βρίσκεται η μέγιστη απόκλιση, έστω και αν η διαφορά είναι της τάξεως της μίας εκατοστιαίας μονάδας. Η κατηγορία των κύριων παραγωγών περιορίστηκε σε μία επιχείρηση μόνον όταν η εν λόγω επιχείρηση έχει πολύ υψηλά μερίδια αγοράς (44 και 47 %). Βεβαίως, μερίδια αγοράς της τάξεως του 29 % θεωρήθηκαν ότι εμπίπτουν είτε στην πρώτη είτε στη δεύτερη κατηγορία, αλλά η σχετική θέση της επιχειρήσεως που διέθετε τα εν λόγω μερίδια ήταν διαφορετική: η κατάταξη στη δεύτερη κατηγορία αντιστοιχούσε σε απόκλιση 18 εκατοστιαίων μονάδων με τον κύριο παραγωγό (βιταμίνη Β 2), έναντι αποκλίσεως μόνον επτά και 14 εκατοστιαίων μονάδων για την κατάταξη στην πρώτη κατηγορία (βιταμίνες Β 5 και Ε). Η μόνη περίπτωση όπου μερίδια αγοράς της τάξεως του 24 % δικαιολόγησαν την κατάταξη μιας επιχειρήσεως ως «κύριου παραγωγού» (βιταμίνη C) αντιστοιχεί σε μια απόκλιση 16 εκατοστιαίων μονάδων μόνο με την ηγετική επιχείρηση της αγοράς και σε μια πολύ περιθωριακή θέση (8 και 6 %) των άλλων παραγωγών.
- 90 Ειδικότερα, ως προς την αφορώσα τη βιταμίνη Β 5 παράβαση, η περιορισμένη απόκλιση μεταξύ της Roche, πρώτου επιχειρηματία, και της προσφεύγουσας (επτά εκατοστιαίες μονάδες), λαμβανομένου υπόψη του όχι ιδιαιτέρως υψηλού μεριδίου αγοράς της Roche, παρέσχε τη δυνατότητα στην Επιτροπή, με συνέπεια και αντικειμενικότητα και, ως εκ τούτου, χωρίς να παραβιάσει τις αρχές της ίσης μεταχειρίσεως και της αναλογικότητας, να αντιμετωπίσει την προσφεύγουσα όπως και τον πρώτο επιχειρηματία, και σε αντίθεση με τον τρίτο επιχειρηματία BASF, ως «κύριο παραγωγό» και, επομένως, να καθορίσει για την προσφεύγουσα το ίδιο ποσό εκκινήσεως με εκείνο που καθορίστηκε για τη Roche, το οποίο είναι υψηλότερο από το ποσό εκκινήσεως που επιβλήθηκε στη BASF.
- 91 Όσον αφορά, ειδικότερα, τη σύγκριση στην οποία προέβη η προσφεύγουσα μεταξύ της καταστάσεώς της ως προς την αφορώσα τη βιταμίνη Β 5 παράβαση και εκείνης της BASF ως προς την αφορώσα τη βιταμίνη Β 2 παράβαση, δεν μπορεί να θεωρηθεί, όπως ορθώς ισχυρίστηκε η καθής, ότι οι ως άνω καταστάσεις ήσαν συγκρίσιμες, είτε λόγω ταυτοσημίας του μεριδίου αγοράς (29 %) που κατείχε καθεμία από τις επιχειρήσεις αυτές, καθ' όλη τη διάρκεια του χρονικού διαστήματος εντός του οποίου διαπράχθηκαν οι παραβάσεις, αντιστοίχως σε κάθε αγορά, είτε λόγω του ότι αμφότερες οι επιχειρήσεις αυτές ευρίσκοντο, αντιστοίχως σε κάθε αγορά, περίπου σε ενδιάμεση θέση μεταξύ του πρώτου και του τρίτου επιχειρηματία.

- 92 Συγκεκριμένα, εφόσον το ζήτημα ήταν η Επιτροπή να εκτιμήσει τη σχετική σημασία των επιχειρήσεων σε κάθε αγορά, οι δύο αυτές περιστάσεις, τις οποίες επικαλέσθηκε η προσφεύγουσα, δεν μπορούν να αξιολογηθούν χωρίς να ληφθεί υπόψη η κατανομή των μεριδίων αγοράς. Πάντως, η κατανομή αυτή, στις δύο υπό εξέταση περιπτώσεις, δεν ήταν συγκρίσιμη. Αφενός, η θέση του πρώτου επιχειρηματία ήταν σαφώς ισχυρότερη στην περίπτωση της αφορώσας τη βιταμίνη Β2 παραβάσεως. Αφετέρου, στην περίπτωση της αφορώσας τη βιταμίνη Β2 παραβάσεως, το μερίδιο αγοράς της BASF (29%, όπως και της Daiichi για τη βιταμίνη Β5) ήταν εγγύτερο προς εκείνο του τρίτου επιχειρηματία (12%) παρά προς εκείνο του πρώτου επιχειρηματία (47%), καθόσον 17 και 18 εκατοστιαίες μονάδες χώριζαν το εν λόγω μερίδιο, αντιστοίχως, από τα δύο άλλα μερίδια· αντιθέτως, ως προς την αφορώσα τη βιταμίνη Β5 παράβαση, όπως επισημάνθηκε ανωτέρω, το μερίδιο αγοράς της Daiichi (29%) ήταν εγγύτερο προς εκείνο του πρώτου επιχειρηματία (Roche, 36%) παρά προς εκείνο του τρίτου επιχειρηματία (BASF, 21%), καθόσον επτά και οκτώ εκατοστιαίες μονάδες χώριζαν το εν λόγω μερίδιο από τα δύο άλλα μερίδια.
- 93 Επομένως, έστω και αν υποθεθεί ότι, στο πλαίσιο της εφαρμογής του άρθρου 81 ΕΚ, μπορεί να γίνει επίκληση της παραβιάσεως της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως εκτός από την περίπτωση προσβολής της ίσης μεταχειρίσεως μεταξύ των μελών μίας και της αυτής συμπράξεως, το γεγονός ότι η προσφεύγουσα, ως προς την αφορώσα τη βιταμίνη Β5 παράβαση, και η BASF, ως προς την αφορώσα τη βιταμίνη Β2 παράβαση, αποτέλεσαν αντικείμενο διαφορετικής κατατάξεως δεν στερείται αντικειμενικής δικαιολογήσεως και, ως εκ τούτου, δεν παραβιάζει την εν λόγω αρχή.
- 94 Κατά συνέπεια, το δεύτερο και το τρίτο σκέλος του υπό κρίση λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθούν.
- 95 Υπό το πρίσμα όλων των ανωτέρω σκέψεων, ο πρώτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό του.

2. *Επί του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, που αφορά τη μερική μόνον εκτέλεση των συμφωνιών από την προσφεύγουσα ως ελαφρυντική περίπτωση*

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 96 Κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, «δεν προέβη σε ορθή υπαγωγή των πραγματικών περιστατικών στον εφαρμοστέο κανόνα δικαίου» και παρέβη τις κατευθυντήριες γραμμές ως εκ του ότι δεν δέχθηκε ότι η μερική μόνον εκτέλεση από τη Daiichi των συμφωνιών περί συμπαιγνίας για τη βιταμίνη Β 5 συνιστά ελαφρυντική περίπτωση που δικαιολογεί σημαντική μείωση του βασικού ποσού του προστίμου (βλ. σκέψη 18 ανωτέρω).
- 97 Η προσφεύγουσα υπενθυμίζει ότι, σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές, η «μη ουσιαστική εφαρμογή των παράνομων συμφωνιών ή πρακτικών» συνιστά ελαφρυντική περίπτωση που έχει ως εύλογη συνέπεια τη μείωση του ποσού του προστίμου. Συγκεκριμένα, κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή θα ενεργούσε κατά ορθό τρόπο αν επέβαλλε ένα σχετικά χαμηλότερο πρόστιμο σε μια επιχείρηση που εναντιώθηκε στη σύμπραξη εν όλω ή εν μέρει σε σχέση με μια επιχείρηση που τήρησε πλήρως τους όρους της συμπράξεως και η οποία, ως εκ τούτου, προκάλεσε σημαντικότερη ζημία στον ανταγωνισμό.
- 98 Πρώτον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι, με τη δήλωσή της την οποία διαβίβασε αυθόρμητα στην Επιτροπή στις 9 Ιουλίου 1999 και με την απάντησή της στην ανακοίνωση των αιτιάσεων, απέδειξε ότι, ιδίως με το να μην εκτελέσει ή με το να καθυστερήσει την εφαρμογή των συμφωνηθεισών αυξήσεων των τιμών, απάμβλυσε τα αποτελέσματα των εν λόγω αυξήσεων.
- 99 Δεύτερον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται, επί πλέον, ότι δεν περιόρισε την παραγωγή όπως είχε προβλεφθεί στο πλαίσιο της συμπράξεως, αλλά ότι μάλλον τακτικά υπερέβαινε τους προϋπολογισμούς που της είχαν κατανεμηθεί για την Ευρώπη σε αναλογία μεγαλύτερη απ' ό,τι η Roche και η BASE, συμβάλλοντας έτσι στο να

ανταποκρίνεται στη ζήτηση των πελατών και στο να μειώνεται η πίεση επί των τιμών. Επί πλέον, επί πολλά έτη, η προσφεύγουσα εξήγε περισσότερο D-πανθοθενικό ασβέστιο (πανθοθενικό οξύ σε ακατέργαστη μορφή, στο εξής: D-Calpan) προς την Ευρώπη από αυτό για το οποίο ενημέρωνε τη Roche και τη BASF στο πλαίσιο των ανταλλαγών πληροφοριών στους κόλπους του καρτέλ.

- 100 Η προσφεύγουσα αμφισβητεί το συμπέρασμα της Επιτροπής, το οποίο περιλαμβάνεται στην αιτιολογική σκέψη 729 της Απόφασεως και σύμφωνα με το οποίο τα μέλη των συμπράξεων θεωρούσαν τις ποσότητες που τους κατανέμονταν ως ελάχιστες ποσότητες. Συγκεκριμένα, όσον αφορά τη βιταμίνη Β 5, στο συμπέρασμα αυτό εναντιώνονται τα αποδεικτικά στοιχεία που παρέσχε η προσφεύγουσα στην Επιτροπή με την από 9 Ιουλίου 1999 δήλωσή της, τα οποία καταδεικνύουν ότι οι ποσότητες που κατανεμήθηκαν ήσαν μέγιστες επιτρεπόμενες ποσότητες που δεν ήταν δυνατόν να ξεπεραστούν σε σημαντικό βαθμό.
- 101 Τρίτον, η προσφεύγουσα, προκειμένου να ενισχύσει τους ισχυρισμούς της σχετικά με τη μερική μόνον εκτέλεση των συμφωνιών και να αποδείξει ότι η εν λόγω μερική εκτέλεση δεν ήταν μια προσπάθεια να χρησιμοποιήσει το καρτέλ προς όφελός της, αλλά μια προσπάθεια να περιορίσει τις αρνητικές συνέπειες των πρωτοβουλιών στους τομείς της ποσότητας και των τιμών, υπογραμμίζει ότι δεν είχε κανένα άμεσο οικονομικό λόγο να συμμετάσχει στην αφορώσα τη βιταμίνη Β 5 συνεργασία και ότι, αν συμμετέσχε σε αυτή, τούτο συνέβη επειδή φοβόταν τα αντίποινα της Roche, η οποία θα μπορούσε να επιχειρήσει να εκτοπίσει την προσφεύγουσα από την αγορά της εν λόγω βιταμίνης. Συγκεκριμένα, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι δεν επιθυμούσε ιδιαιτέρως να αυξήσει τις τιμές της για το D-Calpan. Αφενός, η προσφεύγουσα φοβόταν ότι οι παραγωγοί προμειγμάτων μπορούσαν να στραφούν προς το D-Calpan που εισάγεται από την Κίνα ή προς το DL-πανθοθενικό ασβέστιο (υποκατάστατο προϊόν, το οποίο περιλαμβάνει μέχρι 45% D-Calpan και χρησιμοποιείται μόνον στις ζωοτροφές) που εισάγεται από την Ιαπωνία ή από την Ανατολική Ευρώπη. Αφετέρου, η προσφεύγουσα φοβόταν την αποδυνάμωση της ικανότητας των ανεξαρτήτων παραγωγών προμειγμάτων να ανταγωνισθούν τη Roche και τη BASF ως προς τις πωλήσεις προμειγμάτων των εν λόγω παραγωγών σε παρασκευαστές ζωοτροφών, πράγμα που θα επιτάχυνε την τάση εκτοπισμού των εν λόγω παραγωγών από την αγορά, οι οποίοι ήσαν οι κύριοι πελάτες της προσφεύγουσας για το D-Calpan της που πωλείται στην Ευρώπη.

- 102 Η καθής εκτιμά ότι ορθώς αρνήθηκε, με την Απόφαση, να αναγνωρίσει στην προσφεύγουσα την ελαφρυντική περίσταση της οποίας έγινε επίκληση και

αναφέρεται στις εκτιμήσεις που διατύπωσε στις αιτιολογικές σκέψεις 728 και 729 της Αποφάσεως (βλ. σκέψη 18 ανωτέρω). Η καθής προσθέτει ότι οι κατευθυντήριες γραμμές απαριθμούν, μεταξύ των ελαφρυντικών περιστάσεων, τη «μη ουσιαστική εφαρμογή των παράνομων συμφωνιών ή πρακτικών» και παρατηρεί ότι η συμπεριφορά της προσφεύγουσας, εν προκειμένω, δεν μπορεί να προσλάβει τέτοιο χαρακτήρισμό, καθόσον, κατά δική της ομολογία, η προσφεύγουσα εφάρμοσε εν μέρει τις αυξήσεις τιμών που συμφωνήθηκαν στο πλαίσιο της συμπράξεως.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 103 Με τον υπό κρίση λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα ζητεί τη μείωση του ποσού του προστίμου της λόγω της μη ουσιαστικής εφαρμογής των συμφωνιών, η οποία συνιστά ελαφρυντική περίσταση δυνάμει του σημείου 3, δεύτερη περίπτωση, των κατευθυντηρίων γραμμών. Η προσφεύγουσα εκτέλεσε μόνον εν μέρει τις συμφωνίες επί των τιμών και των ποσοτήτων, επιδιώκοντας, κατ' αυτόν τον τρόπο, να απαμβλύνει τις συνέπειες των εν λόγω συμφωνιών επειδή φοβόταν ότι οι πελάτες της, που ήταν παραγωγοί προμειγμάτων, μπορούσαν να στραφούν σε άλλες πηγές εφοδιασμού ή να αποδυναμωθούν ως προς την ανταγωνιστική ικανότητά τους έναντι της Roche και της BASF και, ως εκ τούτου, να εκτοπισθούν από την αγορά των προμειγμάτων. Η Επιτροπή, αρνούμενη να χορηγήσει στην προσφεύγουσα μείωση του ποσού του προστίμου ως εκ του λόγου αυτού, υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και παρέβη τις κατευθυντήριες γραμμές.
- 104 Στην αιτιολογική σκέψη 728 της Αποφάσεως, η Επιτροπή αναφέρθηκε στην απόφαση του Πρωτοδικείου της 14ης Μαΐου 1998, T-308/94, Cascades κατά Επιτροπής (Συλλογή 1998, σ. II-925, σκέψη 230), με την οποία το Πρωτοδικείο εκτίμησε ότι το γεγονός ότι μια επιχείρηση, που αποδεικνύεται ότι μετέχει με τους ανταγωνιστές της σε σύμπραξη ως προς τις τιμές, δεν συμπεριφέρθηκε στην αγορά όπως είχε συμφωνήσει με τους ανταγωνιστές της δεν συνιστά κατ' ανάγκην στοιχείο που πρέπει να ληφθεί υπόψη, ως ελαφρυντική περίσταση, κατά την επιμέτρηση του επιβλητέου προστίμου.
- 105 Επιβάλλεται η παρατήρηση ότι, στο πλαίσιο της προαναφερθείσας απόφασεως, το Πρωτοδικείο προέβη στον έλεγχο του σχετικά με μια απόφαση της Επιτροπής που

δεν είχε εφαρμόσει τις κατευθυντήριες γραμμές, καθόσον ήταν προγενέστερη της χαράξεως των εν λόγω κατευθυντηρίων γραμμών, οι οποίες πλέον προβλέπουν ρητώς τη συνεκτίμηση της μη ουσιαστικής εφαρμογής μιας παράνομης συμφωνίας ως ελαφρυντικής περιστάσεως. Πάντως, όπως μνημονεύθηκε στη σκέψη 49 ανωτέρω, κατά πάγια νομολογία, η Επιτροπή δεν μπορεί να αποστεί από τους κανόνες με τους οποίους έχει αυτοδεσμευθεί. Εξάλλου, η κατά το μάλλον ή ήττον πλήρης εφαρμογή, από ένα μέλος της συμπράξεως, των συμφωνηθέντων με τα άλλα μέλη μέτρων, να μην έχει συνέπειες ως προς την ύπαρξη της ευθύνης του, πλην όμως μπορεί να έχει συνέπειες ως προς την έκταση της εν λόγω ευθύνης και, συνεπώς, ως προς το επίπεδο της κυρώσεως (βλ., υπ' αυτήν την έννοια, αποφάσεις του Δικαστηρίου της 15ης Οκτωβρίου 2002, C-238/99 P, C-244/99 P, C-245/99 P, C-247/99 P, C-250/99 P έως C-252/99 P και C-254/99 P, *Limburgse Vinyl Maatschappij* κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 2002, σ. I-8375, σκέψεις 508 έως 510, και της 28ης Ιουνίου 2005, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P, C-208/02 P και C-213/02 P, *Dansk Rørindustri* κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 2002, σ. I-5425, σκέψη 145).

- 106 Έτσι, η Επιτροπή, εκτιμώντας ότι δεν ήταν υποχρεωμένη να λάβει υπόψη, ως ελαφρυντική περίπτωση, την παράβαση των υποχρεώσεων που είχε αναλάβει η προσφεύγουσα στο πλαίσιο της αφορώσας τη βιταμίνη Β 5 συμπράξεως, παρέβη τις κατευθυντήριες γραμμές.
- 107 Ωστόσο, προκειμένου να αποκλεισθεί η εφαρμογή, έναντι της προσφεύγουσας, της ελαφρυντικής περιστάσεως την οποία αυτή επικαλέσθηκε, η Επιτροπή θεώρησε επίσης, με την Απόφαση, ότι δεν προέκυπτε από τον φάκελο ότι η προσφεύγουσα είχε όντως παραβεί τέτοιες υποχρεώσεις, κατά το μέτρο που, αφενός, τα μέρη της συμπράξεως συμφωνούσαν σχετικά με τις επιδιωκόμενες τιμές και καθόριζαν τις τιμές τους κατά τρόπον ώστε να τις φέρουν πλησιέστερα στον συμφωνηθέντα στόχο και, αφετέρου, οι ποσότητες που τους κατανέμονταν ήσαν ελάχιστες ποσότητες, των οποίων η υπέρβαση, ως εκ τούτου, ουδόλως παραβίαζε τις συμφωνίες.
- 108 Πάντως, αν τέτοιες εκτιμήσεις αποδεικνύονταν λυσιτελείς και βάσιμες, η διαπιστωθείσα στη σκέψη 106 ανωτέρω παράβαση των κατευθυντηρίων γραμμών δεν θα ασκούσε επιρροή, καθόσον ο αποκλεισμός της επίμαχης ελαφρυντικής περιστάσεως τον οποίο αποφάσισε η Επιτροπή θα ήταν, εν πάση περιπτώσει, δικαιολογημένος με γνώμονα τις ίδιες τις κατευθυντήριες γραμμές, δεδομένου ότι, εν προκειμένω, δεν υπήρξε μη ουσιαστική εφαρμογή των συμφωνιών από την προσφεύγουσα.

- 109 Συναφώς, πρώτον, πρέπει να επισημανθεί ότι, καίτοι είναι αληθές, όπως υποστηρίζει η καθής, ότι η εφαρμογή συμφωνιών στον τομέα των επιδιωκόμενων τιμών δεν προϋποθέτει, κατ' ανάγκην, την εφαρμογή αυτών ακριβώς των τιμών, καθόσον μπορεί να θεωρηθεί ότι οι συμφωνίες εφαρμόζονται όταν τα μέρη καθορίζουν τις τιμές τους κατά τρόπον ώστε να επιτύχουν τον συμφωνηθέντα σκοπό, ωστόσο, το ως άνω επιχείρημα δεν είναι ικανό, αυτό καθ' εαυτό, να αποκλείσει, εν προκειμένω, οποιαδήποτε παράβαση από την προσφεύγουσα των δεσμεύσεων που είχε αναλάβει στον τομέα των τιμών με τα άλλα μέλη της συμπράξεως, κατά το μέτρο που από την Απόφαση (βλ. αιτιολογική σκέψη 304) προκύπτει ότι τα μέλη της αφορώσας τη βιταμίνη Β 5 συμπράξεως καθόριζαν με κοινή συμφωνία όχι μόνον τις επιδιωκόμενες τιμές (τις τιμές «τιμοκαταλόγου»), αλλά και τις ελάχιστες τιμές.
- 110 Δεύτερον, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι από τη δικογραφία ουδόλως προκύπτει ότι οι προϋπολογισμοί που κατανεμήθηκαν στα μέλη της αφορώσας τη βιταμίνη Β5 συμπράξεως θεωρούνταν ως ελάχιστες ποσότητες. Αντιθέτως, προκύπτει ότι αποτελούσαν μέγιστες επιτρεπόμενες ποσότητες που δεν έπρεπε, κατ' αρχήν, να ξεπεραστούν. Συγκεκριμένα, από την Απόφαση προκύπτει ότι η κατάρτισή τους συνοδευόταν από την κατανομή στα μέλη της συμπράξεως μεριδίων αγοράς που εκφράζονταν σε εκατοστιαίες μονάδες και ότι οι εν λόγω προϋπολογισμοί αποσκοπούσαν στο να εξασφαλισθεί η διατήρηση των εν λόγω μεριδίων αγοράς (αιτιολογικές σκέψεις 296, 297, 300 έως 302 και 305).
- 111 Επομένως, οι εκτιμήσεις της Επιτροπής που αναφέρονται στη σκέψη 107 ανωτέρω δεν είναι ικανές, προδήλως, να θεμελιώσουν την άρνησή της να αναγνωρίσει, υπέρ της προσφεύγουσας, την ελαφρυντική κατάσταση της οποίας έγινε επίκληση.
- 112 Έτσι, δεδομένου ότι προκύπτει ότι η Απόφαση στερείται νομιμότητας, εναπόκειται στο Πρωτοδικείο να ασκήσει την κατά πλήρη δικαιοδοσία αρμοδιότητά του, κατά την έννοια του άρθρου 229 ΕΚ και του άρθρου 17 του κανονισμού 17, προκειμένου να καθορίσει αν, εξαιτίας των περιστάσεων που επικαλείται η προσφεύγουσα, πρέπει να μειωθεί το πρόστιμό της λόγω της μη ουσιαστικής εφαρμογής των παράνομων συμφωνιών.

- 113 Προς τούτο, το Πρωτοδικείο εκτιμά ότι πρέπει να εξακριβωθεί αν τέτοιες περιστάσεις είναι ικανές να αποδείξουν ότι, για την περίοδο κατά την οποία η προσφεύγουσα προσχώρησε στις παράνομες συμφωνίες, όντως απέφυγε την εφαρμογή των εν λόγω συμφωνιών τηρώντας ανταγωνιστική συμπεριφορά στην αγορά ή, τουλάχιστον, ότι η προσφεύγουσα παρέβη σαφώς και σε σημαντικό βαθμό τις υποχρεώσεις που αποσκοπούσαν στην εφαρμογή της εν λόγω συμπράξεως, μέχρι σημείου ώστε να διαταράξει την ίδια τη λειτουργία της συμπράξεως αυτής.
- 114 Συναφώς, πρέπει να επισημανθεί ότι τα στοιχεία της δικογραφίας δεν παρέχουν τη δυνατότητα να δοθεί καταφατική απάντηση στο ερώτημα αυτό.
- 115 Αφενός, όπως παρατηρεί η καθής, η προσφεύγουσα δεν διατείνεται ότι απέφυγε οποιαδήποτε ουσιαστική εφαρμογή των αθέμιτων συμφωνιών.
- 116 Αφετέρου, εφόσον η προσφεύγουσα επικαλείται τη μερική μόνον εφαρμογή των ως άνω συμφωνιών, τα στοιχεία που παρέσχε η προσφεύγουσα δεν είναι ικανά να αποδείξουν ότι η τελευταία παρέκαμψε σαφώς και σε σημαντικό βαθμό τις συμφωνίες περί συμπαιγνίας μέχρι σημείου ώστε να διαταράξει την ίδια τη λειτουργία της αφορώσας τη βιταμίνη Β5 συμπράξεως.
- 117 Όσον αφορά, πρώτον, τη μη ουσιαστική εφαρμογή των συμφωνιών επί των τιμών, η προσφεύγουσα επικαλείται τις ακόλουθες περιστάσεις:
- α) η Roche ανακοίνωσε αύξηση τιμών κατά ποσοστό άνω του 4 % στις 5 Απριλίου 1997· ωστόσο, οι τιμές της ευρωπαϊκής θυγατρικής εταιρίας της προσφεύγουσας, Daiichi Pharmaceutical Europe (στο εξής: DPE), άρχισαν να υπερβαίνουν το επίπεδο του Απριλίου 1997 μόλις τον Ιούλιο 1997 και η συνολική αύξηση των τιμών στο επίπεδο της Roche αντανakλάται πλήρως στις τιμές της DPE μόλις από τον Οκτώβριο 1997, ήτοι περίπου έξι μήνες μετά την ανακοίνωση της Roche·

- β) κατά τη διάρκεια συσκέψεως με τη Roche και τη BASF τον Νοέμβριο 1997 ή τον Ιανουάριο 1998, η προσφεύγουσα εναντιώθηκε ανεπιτυχώς στην αύξηση των τιμών στην Ευρώπη, την οποία επιθυμούσε η BASF·
- γ) η BASF ανακοίνωσε αύξηση των τιμών κατά ποσοστό 5 % στις 25 Φεβρουαρίου 1998· ωστόσο, οι τιμές της DPE αυξήθηκαν (κατά ποσοστό μικρότερο του 5 %) μόλις τον Μάιο και, εν συνεχεία, μειώθηκαν εκ νέου τον Ιούνιο σε επίπεδο χαμηλότερο από εκείνο του Φεβρουαρίου·
- δ) η προσφεύγουσα δεν ακολούθησε την αύξηση τιμών που ανακοίνωσε η BASF τον Απρίλιο 1998 ούτε την αύξηση τιμών που ανακοίνωσε η Roche στις 13 Ιουνίου 1998·
- ε) το D-Calpan της προσφεύγουσας επωλείτο τακτικά στους τελικούς χρήστες σε τιμές χαμηλότερες από την τιμή «τιμοκαταλόγου» και από τις ελάχιστες τιμές που είχαν καθοριστεί στο πλαίσιο της συμπράξεως, λόγω του ότι η προσφεύγουσα δεν εκτελούσε, εμποδίζε ή καθυστερούσε τις αυξήσεις τιμών και χορηγούσε εκπτώσεις σε σχέση με τις δημοσιευθείσες τιμές· ακριβέστερα, οι τιμές του D-Calpan της προσφεύγουσας, το οποίο επωλείτο στους τελικούς χρήστες, ήσαν, κατά μέσο όρο, χαμηλότερες κατά ποσοστό άνω του 10 % από τις τιμές «τιμοκαταλόγου» και χαμηλότερες από τις ελάχιστες τιμές.
- 118 Πρέπει ευθύς εξ αρχής να αποκλειστεί το ενδεχόμενο να συντρέχει η υπό στοιχείο β' περίπτωση, η οποία μνημονεύεται στην αιτιολογική σκέψη 323 της Αποφάσεως, εφόσον η περίπτωση αυτή εκθέτει απλώς ότι η προσφεύγουσα, κατά τη διάρκεια μιας διεξαχθείσας τον Νοέμβριο 1997 ή τον Ιανουάριο 1998 συσκέψεως μεταξύ των μελών της συμπράξεως, διαφώνησε με την αύξηση των τιμών την οποία επιθυμούσε η BASF, αλλά ουδόλως προδικάζει τη στάση που μπορούσε όντως να τηρήσει η προσφεύγουσα στην αγορά μεταγενεστέρως της ως άνω συσκέψεως.

- 119 Όσον αφορά τις υπό στοιχείο δ' περιστάσεις, ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας ότι δεν ακολούθησε την αύξηση τιμών που ανακοίνωσε η BASF τον Απρίλιο 1998 ουδόλως απεδείχθη, καθόσον τα στοιχεία που επικαλέστηκε η προσφεύγουσα δεν παρέχουν τη δυνατότητα στο Πρωτοδικείο να αναγνωρίσει την ύπαρξη μιας τέτοιας αυξήσεως. Συναφώς, η εκ μέρους της προσφεύγουσας παραπομπή στο σημείο 103 της ανακοινώσεως των αιτιάσεων προϋποθέτει ότι η ως άνω αύξηση είναι, στην πραγματικότητα, εκείνη που ανακοινώθηκε από τη BASF στις 25 Φεβρουαρίου 1998, στην οποία αναφέρεται η υπό στοιχείο γ' περίπτωση. Επί πλέον, από το ίδιο σημείο της ανακοινώσεως των αιτιάσεων προκύπτει ότι η αύξηση τιμών που ανακοινώθηκε από τη Roche στις 13 Ιουνίου 1998 αποσκοπούσε μόνον στο να δοθεί συνέχεια στην πρωτοβουλία της BASF της 25ης Φεβρουαρίου 1998 και στο να υποστηριχθεί η εν λόγω πρωτοβουλία. Έτσι, προκύπτει ότι όλες οι υπό στοιχεία γ' και δ' περιστάσεις περιορίζονται, εν τέλει, σε μια πολύ συγκρατημένη ευθυγράμμιση προς μία και την αυτή πρωτοβουλία αυξήσεως τιμών την οποία ανέλαβαν τα άλλα μέλη της συμπράξεως.
- 120 Καίτοι η υπό στοιχείο α' περίπτωση δίδει την εντύπωση ότι επιβεβαιώνεται από έναν πίνακα που αφορά τις μέσες τιμές πωλήσεως, οι οποίες υπολογίστηκαν επί μηνιαίας βάσεως, της DPE για την περίοδο 1996-1999 (στο εξής: πίνακας DPE, ο οποίος προσκομίστηκε από την προσφεύγουσα κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας και κατατέθηκε στη δικογραφία στην υπό κρίση υπόθεση), η σημασία της ως άνω περιστάσεως μειώθηκε σφοδρά υπό το πρίσμα δύο άλλων εγγράφων που προσκόμισε η προσφεύγουσα ενώπιον της Επιτροπής και τα οποία κατατέθηκαν στη δικογραφία και εκθέτουν, μεταξύ άλλων, επί τριμηνιαίας βάσεως, τις μέσες τιμές που χρησιμοποιούσε η ίδια η προσφεύγουσα στην Ευρώπη ως προς τους τελικούς χρήστες κατά τη διάρκεια του χρονικού διαστήματος εντός του οποίου διαπράχθηκαν οι παραβάσεις. Τα έγγραφα αυτά —μια γραφική παράσταση που περιγράφει την εξέλιξη των μέσων τιμών πωλήσεως της Daiichi στην Ευρώπη για την περίοδο 1985 έως 1999 και ένας πίνακας που αφορά τις μέσες τιμές πωλήσεως της Daiichi στην Ευρώπη, οι οποίες υπολογίστηκαν επί ετήσιας και τριμηνιαίας βάσεως, για την περίοδο 1991 έως 1998 (στο εξής: αντιστοίχως, γραφική παράσταση Daiichi και πίνακας Daiichi)— καταδεικνύουν ότι το επίπεδο των ως άνω τιμών ήταν σαφώς υψηλότερο από εκείνο των τιμών της DPE που απορρέουν από τον πίνακα DPE. Ειδικότερα, από τη γραφική παράσταση Daiichi προκύπτει ότι η μέση τιμή της ίδιας της προσφεύγουσας στις αρχές του δεύτερου τριμήνου του 1997 ήταν 36 γερμανικά μάρκα (DEM) έναντι 32,05 DEM που εμφανίζονται στον πίνακα DPE για την DPE κατά την ίδια περίοδο. Ο πίνακας Daiichi καταδεικνύει, με τη σειρά του, ότι η μέση τιμή της ίδιας της προσφεύγουσας κατά το δεύτερο τρίμηνο του 1997 ήταν κατά 4,3% υψηλότερη από τη μέση τιμή της για το προηγούμενο τρίμηνο, πράγμα που φαίνεται απολύτως συνεπές με την καθ' υπόθεση ευθυγράμμιση της Daiichi προς την αύξηση των τιμών κατά 4% την οποία ανακοίνωσε η Roche στις 5 Απριλίου 1997.

121 Κληθείσα, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, να εξηγήσει το διαφορετικό επίπεδο των ως άνω τιμών και να εκθέσει για ποιον λόγο είναι ενδεδειγμένο, κατά την εξέταση του υπό κρίση λόγου ακυρώσεως, να αναφέρεται άλλοτε στις τιμές της DPE και άλλοτε στις τιμές της Daiichi, η προσφεύγουσα διευκρίνισε ότι η μητρική εταιρία της DPE άφηνε, περιστασιακά, στην τελευταία ορισμένο περιθώριο ελιγμών και ότι, προκειμένου να αποφασιστεί αν είχε αποδειχθεί η μη εφαρμογή, εν μέρει, των συμφωνιών επί των τιμών, θα έπρεπε να ληφθούν υπόψη οι τιμές που χρησιμοποιούσε η μητρική εταιρία, ήτοι η ίδια η προσφεύγουσα. Υπό τις συνθήκες αυτές, η σύγκριση μεταξύ των τιμών που συμφωνήθηκαν στο πλαίσιο της συμπράξεως και των τιμών της DPE δεν μπορεί να είναι πραγματικά αντιπροσωπευτική του βαθμού ευθυγραμμίσεως της προσφεύγουσας προς τις συμφωνίες επί των τιμών της βιταμίνης Β5.

122 Όσον αφορά την υπό στοιχείο ε' περίπτωση, από τον κατωτέρω πίνακα, ο οποίος προσκομίσθηκε από την προσφεύγουσα, δεν αμφισβητήθηκε από την καθής και του οποίου τα στοιχεία αντλούνται από τις αιτιολογικές σκέψεις 304, 323 και 325 της Αποφάσεως καθώς και από τη γραφική παράσταση Daiichi και από τον πίνακα Daiichi, προκύπτει ότι, κατά την περίοδο από τον Οκτώβριο 1991 έως τα τέλη του έτους 1994, οι τιμές πωλήσεως της προσφεύγουσας στην Ευρώπη αντιπροσώπευαν ποσοστό μεταξύ του 90 και του 93 % των συμφωνηθεισών ελαχίστων τιμών:

Ημερομηνία	Τιμή «τιμοκαταλόγου» για την Ευρώπη (σε DEM)	Ελάχιστη τιμή για την Ευρώπη (σε DEM)	Μέση τιμή Daiichi για τους χρήστες στην Ευρώπη (σε DEM)
1.10.1991	29,50	28,50	26,00
1.4.1992	32,50	31,00	28,50
1.4.1993	36,50	35,00	32,00
1994	39,00	37,50	35,01
1995	40,00	Μη διαθέσιμα στοιχεία	35,33
1996	Μη διαθέσιμα στοιχεία	Μη διαθέσιμα στοιχεία	34,33
1997	43,00	Μη διαθέσιμα στοιχεία	36,79
1998	46,00	Μη διαθέσιμα στοιχεία	39,98

123 Ωστόσο, από τη δικογραφία δεν προκύπτει οπωσδήποτε ότι η ελάχιστη τιμή των 37,50 DEM που μνημονεύεται για το έτος 1994 ήταν ένα μέσο ποσό για ολόκληρο

το έτος αυτό. Ουδόλως μπορεί να αποκλειστεί το ενδεχόμενο, ιδίως υπό το πρίσμα της αιτιολογικής σκέψης 304 της Αποφάσεως, το ως άνω στοιχείο να αντιπροσωπεύει απλώς μια τιμή που καθορίστηκε σε ένα συγκεκριμένο χρονικό σημείο του έτους 1994, παραδείγματος χάρη την 1η Απριλίου 1994, όπως φαίνεται ότι επιβεβαιώνεται από το έγγραφο BASFAG 000301 που έχει επισυναφθεί στο από 23 Ιουνίου 1999 έγγραφο της BASF προς την Επιτροπή, οπότε η μέση ελάχιστη τιμή κατά τη διάρκεια του ιδίου έτους μπορούσε να είναι χαμηλότερη από 37,50 DEM. Επομένως, οι μέσες τιμές πώλησεως της προσφεύγουσας το 1994 μπορούσαν να αντιπροσωπεύουν ακόμη και ποσοστό άνω του 93% της εν λόγω μέσης ελάχιστης τιμής.

- 124 Πάντως, η απόκλιση που διαπιστώθηκε μεταξύ των τιμών πώλησεως της προσφεύγουσας και των συμφωνηθεισών ελαχίστων τιμών δεν φαίνεται σημαντική και εμφανίζεται, το πολύ, μόνον για περίοδο τριών ετών και τριών μηνών, ενώ η συνολική διάρκεια της παραβάσεως ήταν οκτώ έτη [από τον Ιανουάριο 1991 έως τον Φεβρουάριο 1999, όπως προκύπτει από τις αιτιολογικές σκέψεις 2, 296 έως 300, 312, 620 και 706 της Αποφάσεως, και όχι από τον Σεπτέμβριο 1991 έως τον Φεβρουάριο 1999, όπως μνημονεύεται, κατόπιν τυπογραφικού σφάλματος, στο άρθρο 1, παράγραφος 2, στοιχείο στ', της Αποφάσεως]. Εξάλλου, από τον ίδιο πίνακα προκύπτει ότι η εξέλιξη των τιμών πώλησεως της προσφεύγουσας συνέπεσε, κατά την ίδια περίοδο, με την εξέλιξη των συμφωνηθεισών ελαχίστων τιμών και, καθ' όλη τη διάρκεια του χρονικού διαστήματος εντός του οποίου διαπράχθηκαν οι παραβάσεις, με εκείνη των τιμών «τιμοκαταλόγου», τούτο δε σε σημαντικό βαθμό.
- 125 Όσον αφορά, δεύτερον, την ενδεχόμενη μη ουσιαστική εφαρμογή των συμφωνιών σχετικά με τις ποσότητες, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται, αφενός, ότι υπερέβαινε τακτικά τους προϋπολογισμούς που της είχαν κατανεμηθεί για την Ευρώπη σε μεγαλύτερη αναλογία απ' ό,τι η Roche ή η BASF και, αφετέρου, ότι εξήγε, επί πολλά έτη, περισσότερο D-Calpan προς την Ευρώπη από αυτό για το οποίο ενημέρωνε τη Roche και τη BASF στο πλαίσιο των ανταλλαγών πληροφοριών στους κόλπους του καρτέλ.
- 126 Ως προς την υπέρβαση των προϋπολογισμών, επιβάλλεται η διαπίστωση —με τη βοήθεια του κατωτέρω πίνακα, ο οποίος δεν αμφισβητήθηκε από την καθής και τον οποίο κατήρτισε η προσφεύγουσα βάσει των στοιχείων που περιλαμβάνονται στα παραρτήματα της ανακοινώσεως των αιτιάσεων και στα έγγραφα που προσκόμισε η προσφεύγουσα στην Επιτροπή κατά τη διοικητική διαδικασία— ότι η Roche και η BASF υπερέβαιναν, με τη σειρά τους, συχνά τους προϋπολογισμούς τους και ότι οι

υπερβάσεις της προσφεύγουσας ήσαν σημαντικές μόνον κατά την περίοδο 1991-1993, ενώ ακριβώς κατά τα έτη 1991 και 1992 η Roche κατέγραψε τις πλέον σημαντικές υπερβάσεις του προϋπολογισμού της:

Έτη	Προϋπολογισμός της Daiichi για την Ευρώπη (*)	Πωλήσεις της Daiichi για την Ευρώπη (*)	Δείκτης της Daiichi (**)	Δείκτης της Roche (**)	Δείκτης της BASF (**)
1991	370	411	111 %	114 %	86 %
1992	435	567	130 %	116 %	102 %
1993	470	646	137 %	95 %	104 %
1994	635	670	106 %	87 %	90 %
1995	640	607	95 %	85 %	78 %
1996	550	560	102 %	102 %	121 %
1997	585	606	104 %	110 %	86 %
1998	580	438	78 %	110 %	103 %

(*): σε εκατομμύρια τόνους.

(**): πωλήσεις που αναφέρονται ως ποσοστό επί τοις εκατό του ατομικού προϋπολογισμού για την Ευρώπη.

127 Επί πλέον, τα στοιχεία επί των οποίων στηρίζεται η προσφεύγουσα αφορούν τους προϋπολογισμούς και τις πωλήσεις σε ευρωπαϊκό επίπεδο και όχι σε παγκόσμιο επίπεδο. Πάντως, από τις δηλώσεις στις οποίες προέβη η ίδια η προσφεύγουσα ενώπιον της Επιτροπής και οι οποίες περιλαμβάνονται στο σημείο 88 του δικογράφου της προσφυγής προκύπτει ότι η υπέρβαση των προϋπολογισμών σε περιφερειακό επίπεδο δεν προκαλούσε δυσχέρειες στο πλαίσιο της συμπράξεως, σε αντίθεση με μια υπέρβαση κατά ποσοστό μεγαλύτερο από 2% των προϋπολογισμών σε παγκόσμιο επίπεδο.

128 Όσον αφορά την εκ μέρους της προσφεύγουσας παροχή στα άλλα μέλη της συμπράξεως, στο πλαίσιο της τακτικής ανταλλαγής πληροφοριών που είχε καθιερωθεί στους κόλπους της εν λόγω συμπράξεως, στοιχείων που παρουσίαζαν τις πωλήσεις της στην Ευρώπη ως χαμηλότερες των πραγματικών, το γεγονός αυτό,

έστω και αν υποτεθεί αποδεδειγμένο, δεν μπορούσε, αυτοτελώς, να απαμβλύνει τις βλαπτικές συνέπειες, για τους καταναλωτές, των επίμαχων θιγουσών τον ανταγωνισμό συμφωνιών. Συγκεκριμένα, το γεγονός αυτό μπορούσε μόνον, το πολύ, να βοηθήσει την προσφεύγουσα να αποκρύψει και, ως εκ τούτου, να εμμένει στις εκ μέρους της αποκλίσεις από τη συμπεριφορά που είχε συμφωνηθεί στο πλαίσιο της συμπράξεως όσον αφορά τις τιμές και τις ποσότητες πωλήσεων.

129 Έτσι, οι περιστάσεις τις οποίες επικαλέσθηκε η προσφεύγουσα στο πλαίσιο του υπό κρίση λόγου ακυρώσεως, έστω και αν εκτιμηθούν στο σύνολό τους, δεν παρέχουν τη δυνατότητα να συναχθεί ότι η προσφεύγουσα απέστη σαφώς και σε σημαντικό βαθμό από τις συμφωνίες στις οποίες είχαν καταλήξει τα μέλη της συμπράξεως. Εν πάση περιπτώσει, από κανένα στοιχείο της δικογραφίας δεν προκύπτει ότι οι εν λόγω περιστάσεις όντως διατάραξαν, οποτεδήποτε, τη λειτουργία της ως άνω συμπράξεως.

130 Υπό τις συνθήκες αυτές, δεν μπορεί να χορηγηθεί στην προσφεύγουσα μείωση του ποσού του προστίμου λόγω της μη ουσιαστικής εφαρμογής των παράνομων συμφωνιών, οπότε το σχετικό αίτημά της πρέπει να απορριφθεί.

3. Επί του τρίτου λόγου ακυρώσεως, που αφορά την εφαρμογή της ανακοινώσεως περί συνεργασίας

131 Ο υπό κρίση λόγος ακυρώσεως αφορά την εφαρμογή της ανακοινώσεως περί συνεργασίας έναντι της προσφεύγουσας (βλ. σκέψεις 19 έως 22 ανωτέρω) και υποδιαιρείται σε τέσσερα σκέλη.

Επί του πρώτου και του δευτέρου σκέλους, που αφορούν, αντιστοίχως, την εφαρμογή των τμημάτων Β και Γ της ανακοινώσεως περί συνεργασίας

132 Με το πρώτο και το δεύτερο σκέλος του υπό κρίση λόγου ακυρώσεως, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή έπρεπε να της χορηγήσει πλήρη

απαλλαγή από την επιβολή προστίμου ή να μειώσει το πρόστιμο κατά ποσοστό τουλάχιστον 75 % κατ' εφαρμογήν του τμήματος Β της ανακοινώσεως περί συνεργασίας ή, επικουρικώς, να μειώσει το πρόστιμο κατά ποσοστό 50 έως 75 % κατ' εφαρμογήν του τμήματος Γ της ίδιας ανακοινώσεως.

Επιχειρήματα των διαδίκων

— Επί του πρώτου σκέλους

- 133 Με το πρώτο σκέλος του υπό κρίση λόγου ακυρώσεως, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η Επιτροπή, μη χορηγώντας στην προσφεύγουσα πλήρη απαλλαγή από την επιβολή προστίμου ή πολύ σημαντική μείωση, κατά ποσοστό 75 έως 100 %, του ποσού του προστίμου, δυνάμει του τμήματος Β της ίδιας ανακοινώσεως, υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, «δεν προέβη σε ορθή υπαγωγή των πραγματικών περιστατικών στον εφαρμοστέο κανόνα δικαίου» και παρέβη την ανακοίνωση περί συνεργασίας. Συγκεκριμένα, η προσφεύγουσα εκτιμά ότι πληρούσε όλες τις προβλεπόμενες στο εν λόγω τμήμα προϋποθέσεις.
- 134 Ειδικότερα, όσον αφορά την προβλεπόμενη στο τμήμα Β, στοιχείο β', προϋπόθεση, που απαιτεί να είναι η επιχείρηση «η πρώτη που προσκομίζει στοιχεία καθοριστικά για την απόδειξη της ύπαρξης της σύμπραξης», η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι, κατά το χρονικό σημείο που προσκόμισε τις πληροφορίες της σχετικά με την αφορώσα τη βιταμίνη Β5 σύμπραξη στην Επιτροπή, η τελευταία δεν διέθετε ακόμη επαρκείς πληροφορίες προκειμένου να αποδείξει την ύπαρξη της παραβάσεως.
- 135 Η προσφεύγουσα υπενθυμίζει ότι, με την απόφαση 2001/418/ΕΚ, της 7ης Ιουνίου 2000, σχετικά με διαδικασία δυνάμει του άρθρου 81 της Συνθήκης ΕΚ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας για τον ΕΟΧ (υπόθεση COMP/36.545/F3 — Αμινοξέα) (ΕΕ 2001, L 152, σ. 24), η Επιτροπή θεώρησε ότι τα αποδεικτικά στοιχεία είναι καθοριστικά κατά την έννοια του τμήματος Β, στοιχείο β', της ανακοινώσεως περί συνεργασίας όταν τα εν λόγω στοιχεία είναι «επαρκή, αυτά καθ' εαυτά, προκειμένου να αποδειχθεί η ύπαρξη της συμπράξεως». Πάντως, για να θεωρηθεί ότι

συγκεκριμένα αποδεικτικά στοιχεία στοιχειοθετούν την παράβαση, τα εν λόγω αποδεικτικά στοιχεία πρέπει, κατά την προσφεύγουσα, να αφορούν και να περιγράφουν τα συστατικά στοιχεία της συμπράξεως, ήτοι: την ταυτότητα των εταιριών και τα ονόματα και τις ιδιότητες των προσώπων που συμμετέχουν στην παράβαση· τα λεπτομερή στοιχεία σχετικά με καθεμία από τις επαφές ή τις συσκέψεις μεταξύ των συμμετεχόντων· τα λεπτομερή στοιχεία σχετικά με το αντικείμενο των συζητήσεων που έλαβαν χώρα σε καθεμία από τις συσκέψεις και σχετικά με κάθε κοινό διακανονισμό· τον βασικό μηχανισμό της συμπράξεως ή τον τρόπο ενέργειας (παραδείγματος χάρη, τη συχνότητα των συσκέψεων, την ύπαρξη συστημάτων επιτηρήσεως, τις διαρθρώσεις ή τους οργανισμούς που επιτηρούν τους διακανονισμούς)· τη διάρκεια της παραβάσεως.

- 136 Η προσφεύγουσα παρατηρεί ότι τα σχετικά με την αφορώσα τη βιταμίνη Β5 σύμπραξη αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισαν η Roche και η BASF πριν από τη δική της δήλωση της 9ης Ιουλίου 1999 είναι εκείνα που περιέχονται στο από 22 Ιουνίου 1999 έγγραφο της Roche προς την Επιτροπή, το οποίο κατατέθηκε στον διοικητικό φάκελο στις 24 Ιουνίου 1999, και σε δύο έγγραφα της BASF τα οποία κατατέθηκαν στον ίδιο φάκελο, αντιστοίχως, στις 15 Ιουνίου 1999 και στις 25 Ιουνίου 1999. Πάντως, κατά την προσφεύγουσα, τα ως άνω στοιχεία ουδόλως μπορούν να χαρακτηρισθούν ως καθοριστικά.
- 137 Ειδικότερα, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε η Roche στις 24 Ιουνίου 1999 περιείχαν στατιστικά έγγραφα για την περίοδο από το 1995 έως το 1998. Ωστόσο, δεδομένου ότι η παράβαση διήρκεσε από τον Ιανουάριο 1991 έως τον Φεβρουάριο 1999, δεν είναι δυνατόν να συναχθεί ότι τα ως άνω αποδεικτικά στοιχεία κατέδειξαν τη διάρκεια της παραβάσεως. Επί πλέον, τα εν λόγω στοιχεία δεν περιείχαν περιγραφή του βασικού μηχανισμού της συμπράξεως· τα στοιχεία αυτά πουθενά δεν αναφέρονται σε συντονισμένες πρωτοβουλίες καθορισμού τιμών και αναφέρονται μόνον αορίστως σε «συμφωνηθέντα μερίδια αγοράς», χωρίς να παρέχουν πληροφορίες σχετικά με συγκεκριμένες συσκέψεις, τον τόπο διεξαγωγής των εν λόγω συσκέψεων, τις ημερομηνίες ή τους συμμετέχοντες. Κατά την προσφεύγουσα, τα στοιχεία που παρέσχε η BASF στις 15 Ιουνίου 1999 και στις 25 Ιουνίου 1999 ήσαν ελαφρώς λεπτομερέστερα από εκείνα που παρέσχε η Roche τον Ιούνιο 1999, αλλά ήσαν, όπως και τα τελευταία, ατελή, ιδίως όσον αφορά τη διάρκεια της παραβάσεως. Συγκεκριμένα, από τα ως άνω στοιχεία προκύπτει ότι μια «συμφωνία» αποτέλεσε αντικείμενο συζητήσεως για πρώτη φορά το 1992 και ότι οι «διακανονισμοί σχετικά με το Calpan» έληξαν περίπου κατά τα τέλη του 1998.

- 138 Ωστόσο, η προσφεύγουσα επισημαίνει ότι δεν είχε πρόσβαση σε ορισμένα αποσπάσματα των πληροφοριών της BASF τα οποία περιείχαν, όπως υποστηρίζεται, επιχειρηματικά απόρρητα. Η προσφεύγουσα, ενώ παρατηρεί ότι είναι «ελάχιστα πιθανό το ότι αυτές οι παραλειφθείσες πληροφορίες θα καθιστούσαν τα στοιχεία της BASF “καθοριστικά”», ζητεί από το Πρωτοδικείο να διατάξει την Επιτροπή, στο πλαίσιο των μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας, να προσκομίσει στο Πρωτοδικείο το πλήρες κείμενο των δύο προαναφερθέντων εγγράφων της BASF και να επιβεβαιώσει ότι οι πληροφορίες, στις οποίες η προσφεύγουσα δεν είχε πρόσβαση, δεν κατέστησαν τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε η BASF καθοριστικά.
- 139 Αντιθέτως, τα αποδεικτικά στοιχεία που υπέβαλε η προσφεύγουσα στην Επιτροπή στις 9 Ιουλίου 1999 ήσαν καθοριστικά, λαμβανομένου υπόψη του εξαντλητικού και λεπτομερούς χαρακτήρα τους. Ειδικότερα, τα ως άνω στοιχεία παρείχαν τη δυνατότητα στην Επιτροπή να προσδιορίσει το ιστορικό και το καθεστώς της συμπράξεως, τον βασικό μηχανισμό της συμπράξεως, το χρονοδιάγραμμα και τον μηχανισμό των δημοσιονομικών προσαρμογών, τα λεπτομερή στοιχεία των συσκέψεων, τη λειτουργία της συμπράξεως από το 1991 έως το 1997 και τη διάρκεια της συμπράξεως. Ο καθοριστικός χαρακτήρας των αποδεικτικών στοιχείων που προσκόμισε η προσφεύγουσα απορρέει, επίσης, από το γεγονός ότι η Επιτροπή στηρίχθηκε σχεδόν αποκλειστικώς στα ως άνω στοιχεία προκειμένου να περιγράψει την παράβαση στην Απόφαση (απόφαση του Πρωτοδικείου της 14ης Μαΐου 1998, T-317/94, Weig κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. II-1235, σκέψη 288). Ειδικότερα, το τμήμα της Αποφάσεως που είναι αφιερωμένο στην περιγραφή της αφορώσας τη βιταμίνη B5 συμπράξεως (αιτιολογικές σκέψεις 292 έως 329) αναφέρεται περίπου είκοσι φορές σε παραθέσεις περικοπών, σε δηλώσεις και σε έγγραφα που προσκόμισε η προσφεύγουσα, ενώ αναφέρεται μόνο δύο φορές σε δηλώσεις και σε έγγραφα που προσκόμισε η BASF και μόνον άπαξ σε μια δήλωση της Roche.
- 140 Η προσφεύγουσα παρατηρεί ότι, με την Απόφαση, η Επιτροπή δεν αιτιολόγησε, για κάθε σύμπραξη για την οποία επιβλήθηκαν κυρώσεις, τον καθοριστικό χαρακτήρα των αποδεικτικών στοιχείων που προσκόμισαν η Roche και η BASF. Η Επιτροπή προέβη μάλλον σε έναν «συνολικό καθορισμό όσον αφορά τα υπομνήματα της Roche και της BASF για το σύνολο των διαφόρων συμπράξεων βιταμινών». Λαμβανομένης υπόψη της συνολικής αυτής προσεγγίσεως, τίθεται το ζήτημα αν η Επιτροπή ορθώς εκτίμησε και χαρακτήρισε τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισαν η Roche και η BASF τον Ιούνιο 1999 ως καθοριστικά προκειμένου να αποδειχθεί η αφορώσα τη βιταμίνη B5 παράβαση. Υπό τις συνθήκες αυτές, η προσφεύγουσα καλεί το Πρωτοδικείο να επανεξετάσει τα ως άνω αποδεικτικά στοιχεία και να τα συγκρίνει με τα «λεπτομερή, πλήρη και αποφασιστικά» αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε η προσφεύγουσα στις 9 Ιουλίου 1999.

- 141 Η καθής αμφισβητεί ότι μπορεί να εφαρμοσθεί ως προς την προσφεύγουσα το τμήμα Β της ανακοινώσεως περί συνεργασίας, καθόσον η προσφεύγουσα δεν ήταν η πρώτη που προσκόμισε στην Επιτροπή καθοριστικά αποδεικτικά στοιχεία για την αφορώσα τη βιταμίνη Β5 σύμπραξη. Η καθής επαναλαμβάνει τα επιχειρήματα που εκτίθενται στην Απόφαση, σύμφωνα με τα οποία η Roche και η BASF της γνωστοποίησαν τα πρώτα καθοριστικά στοιχεία —ήτοι πληροφορίες σχετικά με την ταυτότητα των εταιριών και ορισμένων προσώπων που εμπλέκονται στις συμφωνίες, το αντικείμενο των συζητήσεων, το βασικό σχέδιο της συμπράξεως και τη διάρκεια της παραβάσεως— και διευκρινίζει ότι τα ως άνω στοιχεία προσκομίστηκαν από τη BASF στις 15 Ιουνίου 1999 και στις 23 Ιουνίου 1999 και από τη Roche με το από 22 Ιουνίου 1999 έγγραφό της.
- 142 Όσον αφορά το μέτρο οργανώσεως της διαδικασίας τη λήψη του οποίου ζητεί η προσφεύγουσα, η καθής διευκρινίζει, αφενός, ότι η προσφεύγουσα έχει ήδη στη διάθεσή της τα έγγραφα των οποίων ζητεί την προσκόμιση και τα οποία της απεστάλησαν κατά το χρονικό σημείο της εκδόσεως της ανακοινώσεως των αιτιάσεων, εκτός από τις αφορώσες τις πωλήσεις πληροφορίες οι οποίες διαβιάσθηκαν από τη BASF, περιέχονται στη σελίδα 4413 του διοικητικού φακέλου και ως προς τις οποίες η Επιτροπή έκρινε ότι καλύπτονται από το απόρρητο. Αφετέρου, η καθής επιβεβαιώνει τον καθοριστικό χαρακτήρα των ως άνω εγγράφων για την απόδειξη της υπάρξεως της αφορώσας τη βιταμίνη Β5 συμπράξεως.
- 143 Όσον αφορά την αίτησή της για τη λήψη μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας, η προσφεύγουσα, με το υπόμνημά της απαντήσεως, λαμβάνει υπόψη ότι η καθής επιβεβαιώνει ότι η σελίδα 4413 του διοικητικού φακέλου δεν της γνωστοποιήθηκε κατά τη διοικητική διαδικασία λόγω του ότι κρίθηκε ότι αυτή καλύπτεται από το απόρρητο. Συναφώς, η προσφεύγουσα διευκρινίζει ότι δεν επιθυμεί να λάβει η ίδια αντίγραφο της σελίδας αυτής, αλλά ζητεί μάλλον να την προσκομίσει η καθής στο Πρωτοδικείο, προκειμένου το τελευταίο να είναι σε θέση να εκτιμήσει αν οι πληροφορίες που περιέχονται στην εν λόγω σελίδα παρασχέθηκαν σε απάντηση στην αίτηση της Επιτροπής δυνάμει του άρθρου 11 του κανονισμού 17 και αν οι εν λόγω πληροφορίες κατέστησαν τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε η BASF καθοριστικά κατά την έννοια του τμήματος Β, στοιχείο β', της ανακοινώσεως περί συνεργασίας.

— Επί του δευτέρου σκέλους

- 144 Στην περίπτωση που το Πρωτοδικείο κρίνει ότι η προσφεύγουσα δεν πληρούσε την προβλεπόμενη στο τμήμα Β, στοιχείο α', της ανακοινώσεως περί συνεργασίας

προϋπόθεση, η προσφεύγουσα προβάλλει, με το δεύτερο σκέλος του υπό κρίση λόγου ακυρώσεως, ότι, κατά το μέτρο που πληρούσε τουλάχιστον τις υπό στοιχεία β' έως ε' προϋποθέσεις του ως άνω τμήματος, η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, «δεν προέβη σε ορθή υπαγωγή των πραγματικών περιστατικών στον εφαρμοστέο κανόνα δικαίου» και παρέβη την ανακοίνωση περί συνεργασίας ως εκ του ότι δεν χορήγησε στην προσφεύγουσα σημαντική μείωση κατά ποσοστό 50 έως 75 % του ποσού του προστίμου δυνάμει του τμήματος Γ της εν λόγω ανακοινώσεως.

- 145 Η καθής παρατηρεί ότι, δεδομένου ότι η προσφεύγουσα δεν ήταν η πρώτη που προσκόμισε καθοριστικά στοιχεία για την απόδειξη της υπάρξεως της συμπράξεως, δεν ήταν δυνατόν να εφαρμοσθεί ως προς την προσφεύγουσα ούτε το τμήμα Γ της ανακοινώσεως περί συνεργασίας.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 146 Με την ανακοίνωσή της περί συνεργασίας, η Επιτροπή καθόρισε τους όρους υπό τους οποίους οι επιχειρήσεις που συνεργάζονται με αυτή στο πλαίσιο της έρευνας που διεξάγει για μια σύμπραξη μπορούν να τύχουν απαλλαγής από το πρόστιμο που θα έπρεπε άλλως να τους επιβληθεί ή μειώσεως του ποσού του εν λόγω προστίμου (βλ. τμήμα Α, παράγραφος 3, της ανακοινώσεως περί συνεργασίας).
- 147 Όπως μνημονεύεται στο τμήμα Ε, παράγραφος 3, της ανακοινώσεως περί συνεργασίας, η εν λόγω ανακοίνωση δημιούργησε δικαιολογημένη εμπιστοσύνη στις επιχειρήσεις που επιθυμούν να ενημερώσουν την Επιτροπή για την ύπαρξη συμπράξεως. Λαμβανομένης υπόψη της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης την οποία οι επιχειρήσεις που επιθυμούν να συνεργασθούν με την Επιτροπή μπορούν να αντλήσουν από την ως άνω ανακοίνωση, η Επιτροπή υποχρεούται, ως εκ τούτου, να συμμορφωθεί προς την εν λόγω ανακοίνωση κατά την εκτίμηση, στο πλαίσιο του καθορισμού του ποσού του επιβλητέου στην προσφεύγουσα προστίμου, της συνεργασίας της προσφεύγουσας (βλ. υπ' αυτήν την έννοια, αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 20ής Μαρτίου 2002, T-9/99, HFB κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 2002, σ. II-1487, σκέψη 608, και της 8ης Ιουλίου 2004, T-48/00, Corus UK κατά Επιτροπής, Συλλογή 2002, σ. II-2325, σκέψεις 192 και 193).

148 Σύμφωνα με το τμήμα Β της ως άνω ανακοινώσεως, «επωφελείται από μείωση κατά τουλάχιστον 75 % του προστίμου που θα της επιβαλόταν αν δεν συνεργαζόταν, η οποία μπορεί να φθάσει και μέχρι μη επιβολή του συνόλου του προστίμου», η επιχείρηση η οποία:

- «α) γνωστοποιεί στην Επιτροπή τη μυστική σύμπραξη πριν προβεί η Επιτροπή σε έλεγχο, μετά από απόφαση, στις επιχειρήσεις που μετέχουν στη σύμπραξη, και χωρίς να διαθέτει ήδη επαρκείς πληροφορίες για να αποδείξει την ύπαρξη της καταγγελομένης σύμπραξης·

- β) είναι η πρώτη που προσκομίζει στοιχεία καθοριστικά για την απόδειξη της ύπαρξης της σύμπραξης·

- γ) διακόπτει τη συμμετοχή της στην αθέμιτη δραστηριότητα το αργότερο τη στιγμή κατά την οποία γνωστοποιεί τη σύμπραξη·

- δ) παρέχει στην Επιτροπή όλες τις απαραίτητες πληροφορίες, καθώς και τα αποδεικτικά έγγραφα και στοιχεία που διαθέτει σχετικά με τη σύμπραξη και διατηρεί συνεχή και πλήρη συνεργασία καθόλη τη διάρκεια της έρευνας·

- ε) δεν έχει υποχρεώσει άλλη επιχείρηση να συμμετάσχει στη σύμπραξη ούτε ανέλαβε τη σχετική πρωτοβουλία ή διαδραμάτισε αποφασιστικό ρόλο ως προς την παράνομη αυτή δραστηριότητα.»

- 149 Επί πλέον, δυνάμει του τμήματος Γ της εν λόγω ανακοινώσεως, «η επιχείρηση η οποία πληροί τις προϋποθέσεις που εκτίθενται στο τμήμα Β, στοιχεία β' έως ε', και γνωστοποιεί τη μυστική σύμπραξη αφού έχει προβεί η Επιτροπή σε έλεγχο, μετά από απόφαση, στις επιχειρήσεις που συμμετέχουν στη σύμπραξη, χωρίς ο έλεγχος αυτός να έχει αποδώσει επαρκή βάση η οποία να δικαιολογεί την κίνηση της διαδικασίας για την έκδοση απόφασης, επωφελείται από μείωση κατά 50 έως 75 % του ύψους του προστίμου».
- 150 Επομένως, η χορήγηση πλήρους απαλλαγής από την επιβολή προστίμου ή μειώσεως του ποσού του προστίμου δυνάμει του τμήματος Β ή του τμήματος Γ της ανακοινώσεως περί συνεργασίας απαιτεί, μεταξύ άλλων, η οικεία επιχείρηση να είναι η πρώτη που προσκόμισε καθοριστικά στοιχεία για την απόδειξη της υπάρξεως της συμπράξεως [προϋπόθεση που προβλέπεται στο τμήμα Β, στοιχείο β'].
- 151 Στην αιτιολογική σκέψη 743, πρώτη περίοδος, της Αποφάσεως, η Επιτροπή εκτίμησε ότι «η Roche και η BASF, μέσω του βασικού υλικού που παρείχαν στην Επιτροπή από τις 2 Ιουνίου 1999 έως τις 30 Ιουλίου 1999, ήταν οι πρώτες που παρείχαν στην Επιτροπή σαφείς αποδείξεις της υπάρξης συμπράξεων που αφορούσαν τις αγορές των βιταμινών Β2, Β5, C, D3, βήτα-καροτενίου και καροτενοειδών». Στην αιτιολογική σκέψη 745, πρώτη περίοδος, η Επιτροπή συνήγαγε εξ αυτού ότι οι άλλες επιχειρήσεις εμποδίζονταν κατ' αυτόν τον τρόπο να τηρήσουν την ως άνω προϋπόθεση.
- 152 Αντιθέτως, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι όντως πληρούσε την ίδια προϋπόθεση. Με τη δήλωσή της προς την Επιτροπή της 9ης Ιουλίου 1999 και με τα παραρτήματα της εν λόγω δηλώσεως, η προσφεύγουσα προσκόμισε στην Επιτροπή καθοριστικά στοιχεία για την απόδειξη της υπάρξεως της αφορώσας τη βιταμίνη Β5 συμπράξεως. Απεναντίας, τα στοιχεία που προσκομίστηκαν όσον αφορά την εν λόγω σύμπραξη από τη Roche και τη BASF πριν από την ως άνω δήλωση, ήτοι εκείνα που διαβιβάστηκαν με έγγραφο της Roche της 22ας Ιουνίου 1999, το οποίο πρωτοκολλήθηκε στις 24 Ιουνίου 1999, και με δύο έγγραφα της BASF της 15ης Ιουνίου 1999 και της 23ης Ιουνίου 1999 (τα οποία πρωτοκολλήθηκαν, αντιστοίχως, στις 15 Ιουνίου 1999 και στις 25 Ιουνίου 1999), δεν μπορούν να χαρακτηρισθούν ως καθοριστικά.

- 153 Πάντως, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η διατύπωση της πρώτης περιόδου της αιτιολογικής σκέψεως 743 της Αποφάσεως δεν παρέχει τη δυνατότητα να γίνει αντιληπτό αν η Επιτροπή εκτίμησε ότι η Roche και η BASF πληρούσαν από κοινού την προβλεπόμενη στο τμήμα Β, στοιχείο β', προϋπόθεση για καθεμία από τις μνημονευθείσες παραβάσεις ούτε αν, ως προς την αφορώσα τη βιταμίνη Β5 παράβαση, η αξιολόγηση της Επιτροπής στηρίζεται στη συνεκτίμηση όλων των στοιχείων που προσκόμισαν οι δύο αυτές επιχειρήσεις κατά το μνημονευθέν χρονικό διάστημα (μεταξύ της 2ας Ιουνίου 1999 και της 30ής Ιουλίου 1999), συμπεριλαμβανομένων, ως εκ τούτου, των στοιχείων που διαβιβάστηκαν μετά τη δήλωση της προσφεύγουσας της 9ης Ιουλίου 1999 (ιδίως των απαντήσεων της Roche και της BASF της 16ης Ιουλίου 1999 στις αιτήσεις παροχής πληροφοριών οι οποίες αφορούσαν, μεταξύ άλλων, τη βιταμίνη Β5 και τις οποίες τους απηύθυνε το θεσμικό όργανο στις 26 Μαΐου 1999: βλ. αιτιολογική σκέψη 132 της Αποφάσεως).
- 154 Ωστόσο, για τους σκοπούς της υπό κρίση υποθέσεως, δεν είναι αναγκαίο να εξετασθεί —λαμβάνομένης υπόψη της διατύπωσης του τμήματος Β, στοιχείο β', και του τμήματος Γ της ανακοινώσεως περί συνεργασίας, που προβλέπουν, αντιστοίχως, πολύ σημαντική ή σημαντική μείωση του προστίμου μόνον για την επιχείρηση που ήταν πράγματι η «πρώτη» που προσκόμισε καθοριστικά στοιχεία (απόφαση του Πρωτοδικείου της 15ης Ιουνίου 2005, T-71/03, T-74/03, T-87/03 και T-91/03, Tokai Carbon κ.λπ. κατά Επιτροπής, που δεν έχει δημοσιευθεί στη Συλλογή, σκέψη 365)— το ζήτημα αν η Επιτροπή εκτίμησε και, ενδεχομένως, αν εκτίμησε ορθώς ότι, ως προς την αφορώσα τη βιταμίνη Β5 παράβαση, η Roche και η BASF πληρούσαν αμφότερες την προβλεπόμενη στο τμήμα Β, στοιχείο β', της ανακοινώσεως περί συνεργασίας προϋπόθεση.
- 155 Εξάλλου, η αμφισημία της αιτιολογικής σκέψεως 743 της Αποφάσεως όσον αφορά τα αποδεικτικά στοιχεία που έλαβε υπόψη η Επιτροπή για την εκτίμησή της δυνάμει του τμήματος Β, στοιχείο β', της ανακοινώσεως περί συνεργασίας δεν εμπόδισε την προσφεύγουσα να αξιολογήσει το βάσιμο της ως άνω εκτιμήσεως και να την προσβάλει ενώπιον του Πρωτοδικείου, όπως δεν εμποδίζει το Πρωτοδικείο να ασκήσει τον έλεγχο του νομιμότητας επί της εκτιμήσεως αυτής υπό το πρίσμα των επιχειρημάτων που προβλήθηκαν στο πλαίσιο των υπό κρίση σκελών του λόγου ακυρώσεως.
- 156 Όσον αφορά την έννοια των «καθοριστικών στοιχείων για την απόδειξη της ύπαρξης της σύμπραξης», αφενός, πρέπει να γίνει δεκτό, σε αντίθεση με ό,τι

ισχυρίζεται η προσφεύγουσα, ότι η έννοια αυτή δεν αναφέρεται σε αποδείξεις που είναι, αυτές καθ' εαυτές, επαρκείς προκειμένου να αποδειχθεί η ύπαρξη της συμπράξεως, όπως καταδεικνύει η σύγκριση με τους όρους που χρησιμοποιούνται στο τμήμα Β, στοιχείο α', της ανακοινώσεως περί συνεργασίας, στους οποίους περιλαμβάνεται ακριβώς το επίθετο «επαρκείς», το οποίο, αντιθέτως, δεν χρησιμοποιείται στο τμήμα Β, στοιχείο β', της εν λόγω ανακοινώσεως (βλ., υπ' αυτήν την έννοια, απόφαση της 15ης Ιουνίου 2005, Tokai Carbon κ.λπ. κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα, σκέψη 362).

- 157 Αφετέρου, ναι μεν τα στοιχεία που προβλέπονται στο τμήμα Β, στοιχείο β', της ως άνω ανακοινώσεως δεν πρέπει κατ' ανάγκην να είναι, αυτά καθ' εαυτά, επαρκή προκειμένου να αποδειχθεί η ύπαρξη της συμπράξεως, πλην όμως τα εν λόγω στοιχεία πρέπει να είναι καθοριστικά για τον ίδιο σκοπό. Επομένως, δεν πρέπει να πρόκειται απλώς για ενδείξεις ως προς την κατεύθυνση που πρέπει να λάβουν οι έρευνες της Επιτροπής, αλλά για στοιχεία δυνάμενα να χρησιμοποιηθούν ευθέως ως κύρια αποδεικτικά στοιχεία επί των οποίων στηρίζεται μια απόφαση περί διαπιστώσεως παραβάσεως.
- 158 Εν προκειμένω, δεν μπορεί να αμφισβητηθεί ότι η προσφεύγουσα προσκόμισε, με την από 9 Ιουλίου 1999 δήλωσή της, στοιχεία τέτοιας φύσεως ως προς την αφορώσα τη βιταμίνη Β 5 σύμπραξη. Η ως άνω δήλωση περιελάμβανε λεπτομερή περιγραφή της συμπράξεως, με διευκρινίσεις, ιδίως, ως προς τη δημιουργία και τη διάρκεια της εν λόγω συμπράξεως, ως προς τα μέλη της και τους λόγους για τους οποίους συμμετείχαν στη σύμπραξη, ως προς τις κατευθυντήριες αρχές της (σύστημα προϋπολογισμού που αποσκοπεί στην κατανομή των πωλήσεων, συντονισμένες αυξήσεις των τιμών, ανταλλαγή πληροφοριών), καθώς και πολύ λεπτομερή στοιχεία ως προς τις πολυάριθμες επαφές και συσκέψεις που έλαβαν χώρα καθ' όλη τη διάρκεια της παραβάσεως, με ένδειξη των ημερομηνιών των εν λόγω συσκέψεων, του τόπου διεξαγωγής τους, του αντικειμένου τους και των ονομάτων των συμμετεχόντων. Επίσης, στην ως άνω δήλωση έχουν προσαρτηθεί έγγραφα, τα οποία καταδεικνύουν, κατά λεπτομερή τρόπο και βάσει αριθμητικών στοιχείων, ιδίως τη λειτουργία του συστήματος του προϋπολογισμού και των συντονισμένων αυξήσεων των τιμών. Εξάλλου, όπως ορθώς ισχυρίστηκε η προσφεύγουσα, η περιγραφή της αφορώσας τη βιταμίνη Β 5 παραβάσεως, η οποία περιλαμβάνεται στην Απόφαση, στηρίζεται κυρίως στα στοιχεία που προσκόμισε η προσφεύγουσα.
- 159 Υπό τις συνθήκες αυτές, η προσφεύγουσα βασίμως υπογραμμίζει ότι το ζήτημα αν η επιχείρηση που προσκόμισε πρώτη καθοριστικά στοιχεία ήταν όντως η Roche ή η BASF, και όχι η προσφεύγουσα, πρέπει να επιλυθεί μόνο βάσει των στοιχείων που διαβίβασαν η Roche και η BASF στην Επιτροπή έως τις 9 Ιουλίου 1999. Εξάλλου,

η ίδια η καθής, με το υπόμνημά της αντικρούσεως, διευκρίνισε την ένδειξη που περιέχεται στην αιτιολογική σκέψη 743, πρώτη περίοδος, της Αποφάσεως, προβάλλοντας ότι τα πρώτα καθοριστικά στοιχεία για την απόδειξη της υπάρξεως της αφορώσας τη βιταμίνη Β5 συμπράξεως είχαν προσκομισθεί από τη BASF με τα από 15 Ιουνίου 1999 και 23 Ιουνίου 1999 έγγραφά της και από τη Roche με το από 22 Ιουνίου 1999 έγγραφό της.

160 Πάντως, πρέπει συναφώς να θεωρηθεί ότι τα στοιχεία που προσκόμισε η BASF έως τις 25 Ιουνίου 1999, ήτοι εκείνα που διαβιβάστηκαν με τα από 15 Ιουνίου 1999 και 23 Ιουνίου 1999 έγγραφα, όπως τα εν λόγω στοιχεία προκύπτουν από τη δικογραφία της υπό κρίση υποθέσεως, μπορούν οπωσδήποτε να θεωρηθούν ως ικανά να αποτελέσουν κύρια αποδεικτικά στοιχεία για τη διαπίστωση της υπάρξεως συμπράξεως στην αγορά της βιταμίνης Β5 και, κατά συνέπεια, ως εμποδίζοντα, εν πάση περιπτώσει, το να πληροί η προσφεύγουσα την προβλεπόμενη στο τμήμα Β, στοιχείο β', της ανακοινώσεως περί συνεργασίας προϋπόθεση.

161 Συγκεκριμένα, επιβάλλεται η παρατήρηση ότι από το έγγραφο της 15ης Ιουνίου 1999 προκύπτουν, επί πλέον της ταυτότητας των συμμετεχόντων στη σύμπραξη, διευκρινίσεις σχετικά με ορισμένες συσκέψεις της αρχικής περιόδου της συμπράξεως, που περιέχουν ένδειξη του τόπου (Βασιλεία και Τόκιο) όπου διεξήχθησαν οι εν λόγω συσκέψεις και των ονομάτων των προσώπων που συμμετείχαν σε αυτές. Το ως άνω έγγραφο αναφέρει τα ονόματα των προσώπων που εμπλέκονται σε παράνομες ενέργειες, τη συχνότητα, ανά τρίμηνο, των συνεδριάσεων του καρτέλ και το γενικό περιεχόμενο των συμφωνιών (κατανομή ποσοστώσεων, ανταλλαγή πληροφοριών επί μηνιαίας βάσεως σχετικά με τις ποσότητες πωλήσεων, αύξηση των τιμών) και προσδιορίζει ως χρονικό διάστημα εντός του οποίου διαπράχθηκαν οι παραβάσεις την περίοδο από το 1992 μέχρι τα τέλη του 1998, ήτοι μια περίοδο που καλύπτει περίπου το σύνολο του χρονικού διαστήματος εντός του οποίου διαπράχθηκαν οι παραβάσεις, όπως αυτό διαπιστώθηκε με την Απόφαση. Επί πλέον, το έγγραφο της 23ης Ιουνίου 1999 παρέχει, με τα παραρτήματά του, αριθμητικά στοιχεία που αφορούν, μεταξύ άλλων, τις ποσοστώσεις που κατανεμήθηκαν στα μέλη της συμπράξεως για τα έτη 1995 και 1996 και έναν πίνακα των τιμών «τιμοκαταλόγου» και των ελαχίστων τιμών έως την 1η Απριλίου 1994, πληροφοριακά στοιχεία τα οποία καθιστούν πλέον λεπτομερή και τεκμηριωμένη την περιγραφή των παρανόμων ενεργειών που περιλαμβάνεται στο έγγραφο της 15ης Ιουνίου 1999.

162 Το συμπέρασμα που διατυπώθηκε στη σκέψη 160 ανωτέρω δεν αναιρείται από το γεγονός ότι τα στοιχεία που προσκόμισε η BASF έως τις 25 Ιουνίου 1999 δεν

προσδιόριζαν την ακριβή διάρκεια της παραβάσεως, όπως αυτή διαπιστώθηκε με την Απόφαση, καθόσον η προβλεπόμενη στο τμήμα Β, στοιχείο β', της ανακοινώσεως περί συνεργασίας προϋπόθεση δεν απαιτεί να παρέχει η επίμαχη επιχείρηση αποδεικτικά στοιχεία που αφορούν όλα τα πραγματικά περιστατικά που διαπιστώθηκαν με την απόφαση της Επιτροπής. Το εν λόγω συμπέρασμα δεν αναιρείται ούτε από το γεγονός ότι, με την Απόφαση, η Επιτροπή χρησιμοποίησε εκτενέστερα τα στοιχεία που προσκόμισε η προσφεύγουσα παρά εκείνα που προσκόμισε η BASF.

- 163 Υπό τις συνθήκες αυτές, χωρίς να είναι αναγκαίο ούτε να διαταχθεί η καθής, σύμφωνα με το σχετικό αίτημα της προσφεύγουσας, να προσκομίσει τη σελίδα 4413 ή άλλα έγγραφα του διοικητικού φακέλου ούτε να εξετασθεί αν τα στοιχεία που προσκόμισε η Roche με το από 22 Ιουνίου 1999 έγγραφό της, τα οποία είναι πιο περιορισμένα από εκείνα που προσκόμισε η BASF, μπορούσαν, με τη σειρά τους, να χαρακτηρισθούν ως καθοριστικά για την απόδειξη της υπάρξεως της αφορώσας τη βιταμίνη Β5 συμπράξεως, επιβάλλεται η διαπίστωση, στην οποία προέβη και η καθής, ότι η προσφεύγουσα, παρά τον πλέον εκτεταμένο, λεπτομερή και τεκμηριωμένο χαρακτήρα των στοιχείων που προσκόμισε στην Επιτροπή στις 9 Ιουλίου 1999, δεν πληρούσε την προβλεπόμενη στο τμήμα Β, στοιχείο β', της ανακοινώσεως περί συνεργασίας προϋπόθεση και ότι, κατά συνέπεια, δεν ήταν δυνατόν να εφαρμοστεί ως προς την προσφεύγουσα το τμήμα Β ή το τμήμα Γ της εν λόγω ανακοινώσεως.
- 164 Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι η Επιτροπή, αρνούμενη να αναγνωρίσει στην προσφεύγουσα το ευεργέτημα να υπαχθεί είτε στο τμήμα Β είτε στο τμήμα Γ της ανακοινώσεως περί συνεργασίας, υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως ή παρέβη την ως άνω ανακοίνωση, το πρώτο και το δεύτερο σκέλος του υπό κρίση λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθούν.

Επί του τρίτου και του τέταρτου σκέλους, που αφορούν την εφαρμογή του τμήματος Δ της ανακοινώσεως περί συνεργασίας

- 165 Με το τρίτο και το τέταρτο σκέλος του υπό κρίση λόγου ακυρώσεως, που προβλήθηκαν επικουρικός, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή έπρεπε να

της χορηγήσει, τουλάχιστον, μείωση του προστίμου κατά ποσοστό 50 % ή, εν πάση περιπτώσει, κατά ποσοστό μεγαλύτερο από 35 %, κατ' εφαρμογήν του τμήματος Δ της ανακοινώσεως περί συνεργασίας.

Επιχειρήματα των διαδίκων

— Επί του τρίτου σκέλους

¹⁶⁶ Με το τρίτο σκέλος, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή παραβίασε την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως ως εκ του ότι δεν χορήγησε στην προσφεύγουσα, σε αντίθεση με ό,τι συνέβη στην περίπτωση της Roche και της BASF, μείωση του ποσού του προστίμου κατά ποσοστό 50 % δυνάμει του τμήματος Δ της εν λόγω ανακοινώσεως, καθόσον, κατά την προσφεύγουσα, η συνεργασία της ήταν, τουλάχιστον, εξίσου εκτεταμένη και αποφασιστική με εκείνη της Roche και της BASF και έλαβε χώρα κατά το ίδιο στάδιο της διοικητικής διαδικασίας.

¹⁶⁷ Η προσφεύγουσα υπενθυμίζει ότι, σύμφωνα με τις αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 13ης Δεκεμβρίου 2001, T-45/98 και T-47/98, Krupp Thyssen Stainless και Acciai speciali Terni κατά Επιτροπής (Συλλογή 2001, σ. II-3757, σκέψη 245), και T-48/98, Acerinox κατά Επιτροπής (Συλλογή 2001, σ. II-3859, σκέψη 139), ο βαθμός της συνεργασίας που έχουν παράσχει οι οικείες επιχειρήσεις πρέπει να θεωρηθεί σχεδόν παρόμοιος, καθόσον οι επιχειρήσεις αυτές έδωσαν στην Επιτροπή, κατά το ίδιο στάδιο της διοικητικής διαδικασίας και υπό ανάλογες περιστάσεις, παρόμοιες πληροφορίες όσον αφορά τα περιστατικά που τους προσάπτονταν. Πάντως, εν προκειμένω, πλείονες παράγοντες καταδεικνύουν ότι η συνεργασία της προσφεύγουσας ήταν συγκρίσιμη με εκείνη της Roche και της BASF, αν όχι πιο εκτεταμένη από αυτές: οι περιστάσεις υπό τις οποίες οι οικείες επιχειρήσεις προσέγγισαν την Επιτροπή, η χρονική αλληλουχία της προσκομίσεως των αποδεικτικών στοιχείων, ο αποφασιστικός χαρακτήρας της προσκομίσεως των αποδείξεων και η «προστιθέμενη αξία» των προσκομισθέντων αποδεικτικών στοιχείων.

168 Η καθής αμφισβητεί ότι η αρχή της ίσης μεταχειρίσεως επιβάλλει, εν προκειμένω, να χορηγηθεί στην προσφεύγουσα μείωση του προστίμου κατά ποσοστό 50% δυνάμει του τμήματος Δ της ανακοινώσεως περί συνεργασίας, ήτοι να επιφυλαχθεί στην προσφεύγουσα ταυτόσημη μεταχείριση με εκείνη που επιφυλάχθηκε συναφώς στη Roche και στη BASF. Η καθής προβάλλει, ιδίως, ότι η προσφεύγουσα ήλθε σε επαφή με την Επιτροπή για να εκδηλώσει την πρόθεσή της να συνεργασθεί περισσότερο από έναν μήνα μετά τη Roche και τη BASF και ότι η πραγματική συνεργασία της προσφεύγουσας έλαβε χώρα σε χρονικό σημείο κατά το οποίο η Επιτροπή διέθετε ήδη καθοριστικές αποδείξεις σχετικά με τη σύμπραξη, οι οποίες είχαν διαβιβασθεί από τη Roche και τη BASF. Επομένως, η καθής, χωρίς να παραβιάσει την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως, άσκησε το περιθώριο εκτιμήσεως που διέθετε εντός του πλαισίου του ορίου διακυμάνσεως της μειώσεως (10 έως 50%) που προβλέπεται στο τμήμα Δ της ανακοινώσεως περί συνεργασίας και χορήγησε στην προσφεύγουσα μείωση κατά 35% του ποσού του προστίμου της.

— Επί του τέταρτου σκέλους

169 Επικουρικότερα, η προσφεύγουσα προβάλλει, με το τέταρτο σκέλος του υπό κρίση λόγου ακυρώσεως, ότι η Επιτροπή παραβίασε την ανακοίνωση περί συνεργασίας και την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως ως εκ του ότι δεν χορήγησε στην προσφεύγουσα μείωση κατά ποσοστό μεγαλύτερο από 35% για τον λόγο ότι η προσφεύγουσα συμμορφώθηκε προς την πρώτη και τη δεύτερη περίπτωση του τμήματος Δ, παράγραφος 2, της εν λόγω ανακοινώσεως.

170 Συναφώς, η προσφεύγουσα υπενθυμίζει ότι της χορηγήθηκε μείωση κατά ποσοστό 35% για τον λόγο ότι πληρούσε τις προϋποθέσεις που μνημονεύονται στο τμήμα Δ, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, της ανακοινώσεως περί συνεργασίας, ήτοι για τον λόγο ότι παρέσχε στην Επιτροπή, πριν από την αποστολή της ανακοινώσεως των αιτιάσεων, πληροφορίες, έγγραφα ή άλλα αποδεικτικά στοιχεία που συνέβαλαν στην επιβεβαίωση της υπάρξεως της διαπραχθείσας παραβάσεως. Ωστόσο, η προσφεύγουσα παρατηρεί ότι η Επιτροπή ουδόλως αναγνώρισε, με την Απόφαση, ότι η προσφεύγουσα, μη έχοντας αμφισβητήσει τα γεγονότα που εκτίθενται στην ανακοίνωση των αιτιάσεων, πληρούσε επίσης τις προϋποθέσεις που μνημονεύονται στο τμήμα Δ, παράγραφος 2, δεύτερη περίπτωση, της εν λόγω ανακοινώσεως.

- 171 Πάντως, από το τμήμα Δ, παράγραφος 2, της ως άνω ανακοινώσεως απορρέει ότι η πρώτη και η δεύτερη περίπτωση αναφέρονται σε χωριστούς λόγους για τη μείωση του ποσού του προστίμου. Υπό τις συνθήκες αυτές, το γεγονός ότι η Επιτροπή δεν χορήγησε στην προσφεύγουσα μεγαλύτερη μείωση, λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος ότι η προσφεύγουσα πληρούσε τις προϋποθέσεις της πρώτης και της δεύτερης περιπτώσεως του τμήματος Δ, παράγραφος 2, της ανακοινώσεως, συνιστά εσφαλμένη εφαρμογή της τελευταίας ή, τουλάχιστον, προσβολή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης που δημιουργήθηκε από την εν λόγω ανακοίνωση.
- 172 Επί πλέον, η ως άνω άρνηση της Επιτροπής να χορηγήσει στην προσφεύγουσα μείωση του προστίμου λόγω του ότι η τελευταία πληρούσε τις προϋποθέσεις των δύο περιπτώσεων του τμήματος Δ, παράγραφος 2, της ανακοινώσεως περί συνεργασίας παραβιάζει, επίσης, την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως, κατά το μέτρο που η εν λόγω άρνηση δεν είναι σύμφωνη προς την πρακτική της Επιτροπής. Επ' αυτού, η προσφεύγουσα μνημονεύει την απόφαση British Sugar (σκέψη 46 ανωτέρω) και την απόφαση 1999/271/ΕΚ της Επιτροπής, της 9ης Δεκεμβρίου 1998, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 85 της Συνθήκης ΕΚ (IV/34.466 — Ελληνικά Πορθμεία) (ΕΕ 1999, L 109, σ. 24), με τις οποίες, αντιστοίχως, χορηγήθηκε στις επιχειρήσεις British Sugar και ANEK μείωση κατά ποσοστό 50 και 45 % του προστίμου λόγω του ότι οι εν λόγω επιχειρήσεις πληρούσαν, ταυτοχρόνως, τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στην πρώτη και στη δεύτερη περίπτωση του τμήματος Δ, παράγραφος 2, της ανακοινώσεως περί συνεργασίας.
- 173 Η καθής αμφισβητεί την αξίωση της προσφεύγουσας να μειωθεί το πρόστιμο κατά ποσοστό μεγαλύτερο από 35 % δυνάμει του τμήματος Δ της εν λόγω ανακοινώσεως. Ισχυρίζεται ότι η χορηγηθείσα μείωση κατά 35 % λαμβάνει, επίσης, υπόψη το γεγονός ότι η προσφεύγουσα δεν αμφισβήτησε τα πραγματικά περιστατικά. Η Απόφαση μνημονεύει, στην αιτιολογική σκέψη 754 (βλ. σκέψη 20 ανωτέρω), το γεγονός ότι η προσφεύγουσα δεν αμφισβήτησε τα πραγματικά περιστατικά. Μια ορθή ερμηνεία της ως άνω αιτιολογικής σκέψεως καταδεικνύει ότι οι δύο προβλεπόμενες πιθανότητες είναι, πρώτον, μια επιχείρηση να έχει συμβάλει στην απόδειξη της υπάρξεως των παραβάσεων και να μην έχει αμφισβητήσει τα πραγματικά περιστατικά και, δεύτερον, η εν λόγω επιχείρηση να μην έχει αμφισβητήσει τα πραγματικά περιστατικά χωρίς να έχει συμβάλει στην απόδειξη

της υπάρξεως των παραβάσεων. Μια τέτοια ερμηνεία είναι επιβεβλημένη εφόσον ληφθούν υπόψη τα συμφραζόμενα της ως άνω περιόδου και η Απόφαση στο σύνολό της, από την οποία προκύπτει ότι, ενώ καμία από τις επιχειρήσεις δεν αμφισβήτησε τα πραγματικά περιστατικά, ορισμένες επιχειρήσεις, για ορισμένα βιταμινούχα προϊόντα, δεν πληρούσαν την προϋπόθεση σχετικά με τη συμβολή στην απόδειξη των παραβάσεων. Εξάλλου, το επίπεδο της μείωσης που χορηγήθηκε στη Roche και στη BASF επιβεβαιώνει την ανακρίβεια της ερμηνείας της Αποφάσεως, που έγινε δεκτή από την προσφεύγουσα. Συγκεκριμένα, αν η ερμηνεία αυτή ήταν ακριβής, οι μειώσεις που χορηγήθηκαν στη Roche και στη BASF δεν θα είχαν λάβει υπόψη την έλλειψη αμφισβήτησεως, από τις τελευταίες, των σχετικών με τις παραβάσεις πραγματικών περιστατικών που τους καταλογίσθηκαν, και η χορήγηση, από την Επιτροπή, μειώσεως κατά ποσοστό 50 % σε καθεμία από αυτές θα εστερείτο λογικής, καθόσον θα είχε χορηγηθεί στις εν λόγω επιχειρήσεις το ανώτατο όριο της μείωσης δυνάμει του τμήματος Δ, έστω και αν δεν επληρούντο όλες οι προϋποθέσεις που προβλέπονται στο εν λόγω τμήμα.

- 174 Έτσι, η καθής απλώς παρέλειψε, στην αιτιολογική σκέψη 764, να μνημονεύσει εκ νέου τη δεύτερη περίπτωση του τμήματος Δ, αλλά η διατύπωση της εν λόγω αιτιολογικής σκέψεως αναφέρεται, ωστόσο, γενικώς στη συνεργασία που παρέσχε η προσφεύγουσα στην Επιτροπή.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 175 Το τμήμα Δ της ανακοινώσεως περί συνεργασίας προβλέπει τα εξής:

«1. Εφόσον επιχείρηση συνεργάζεται χωρίς να πληρούνται όλες οι προϋποθέσεις που εκτίθενται στα τμήματα Β ή Γ, τυγχάνει μείωσης κατά 10 έως 50 % του ύψους του προστίμου που θα της είχε επιβληθεί εάν δεν είχε συνεργαστεί.

2. Αυτό μπορεί ιδίως να συμβεί εφόσον:

- πριν από την ανακοίνωση των αιτιάσεων, η επιχείρηση παράσχει στην Επιτροπή πληροφορίες, έγγραφα ή άλλα αποδεικτικά στοιχεία που συμβάλουν στην επιβεβαίωση της παράβασης.
- μετά την ανακοίνωση των αιτιάσεων, η επιχείρηση ενημερώσει την Επιτροπή ότι δεν αμφισβητεί τα γεγονότα επί των οποίων βασίζονται οι κατηγορίες της.»

176 Πρέπει να εξεταστεί, κατ' αρχάς, το ζήτημα αν, όπως ισχυρίζεται η προσφεύγουσα, η μείωση κατά 35 % του ποσού του προστίμου, η οποία της χορηγήθηκε από την Επιτροπή δυνάμει του ως άνω τμήματος Δ, παρασχέθηκε μόνον λόγω της συνεργασίας που αναφέρεται στην παράγραφο 2, πρώτη περίπτωση, του εν λόγω τμήματος ή αν, όπως υποστηρίζει η καθής, η εν λόγω μείωση αποσκοπούσε, επίσης, στο να ανταμειφθεί η προσφεύγουσα για τον λόγο ότι δεν αμφισβήτησε τα πραγματικά περιστατικά που εκτίθενται στην ανακοίνωση των αιτιάσεων, λαμβανομένης υπόψη της διευκρίνισης ότι η καθής δεν αμφισβητεί ότι η προσφεύγουσα πληρούσε την προϋπόθεση που προβλέπεται στην παράγραφο 2, δεύτερη περίπτωση, του εν λόγω τμήματος. Εξάλλου, η εκ μέρους της προσφεύγουσας μη αμφισβήτηση των πραγματικών περιστατικών που εκτίθενται στην ανακοίνωση των αιτιάσεων προκύπτει σαφώς από το περιεχόμενο της από 2 Οκτωβρίου 2000 απαντήσεώς της στην ίδια ανακοίνωση.

177 Όπως παρατήρησε η καθής, από την Απόφαση (αιτιολογική σκέψη 148) προκύπτει όντως ότι καμία από τις οκτώ επιχειρήσεις στις οποίες επιβλήθηκαν πρόστιμα στο πλαίσιο της Αποφάσεως δεν αμφισβήτησε τα πραγματικά περιστατικά επί των οποίων η Επιτροπή στήριξε την ανακοίνωση των αιτιάσεων. Πάντως, μολονότι η αιτιολογική σκέψη 746 αναπαράγει, κατ' ουσίαν, το πλήρες κείμενο του τμήματος Δ της ανακοινώσεως περί συνεργασίας και μολονότι η Επιτροπή χορήγησε ρητώς στη Merck KgaA και στην Aventis SA μείωση του προστίμου, αντιστοίχως, κατά 15 και κατά 10 % κατ' εφαρμογήν του εν λόγω τμήματος, παράγραφος 2, δεύτερη περίπτωση, για τον λόγο ότι δεν αμφισβήτησαν τα πραγματικά περιστατικά τα οποία τους προσάπτονταν και τα οποία σχετίζονταν, αντιστοίχως, με την αφορώσα τη βιταμίνη C παράβαση και με την αφορώσα τη βιταμίνη D3 παράβαση (αιτιολογικές σκέψεις 763 και 767), η Επιτροπή δεν εφάρμοσε την ίδια διάταξη ως προς την προσφεύγουσα και μείωσε το πρόστιμο της τελευταίας μόνο δυνάμει του τμήματος Δ, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση (αιτιολογική σκέψη 764).

178 Με τα δικόγραφα της, η καθής προσπάθησε να εξηγήσει την παράλειψη αυτή, εκθέτοντας ότι, στις περιπτώσεις που η συνεργασία των επιχειρήσεων περιορίστηκε στη μη αμφισβήτηση των πραγματικών περιστατικών, προέβη σε μείωση του προστίμου στηριζόμενη αποκλειστικά σ' αυτού του είδους τη συνεργασία παραπέμποντας ρητά στο τμήμα Δ, παράγραφος 2, δεύτερη περίπτωση, της ανακοινώσεως περί συνεργασίας, ενώ, για τις επιχειρήσεις που συνεργάστηκαν δυνάμει και της πρώτης περιπτώσεως της διατάξεως αυτής, ήτοι τις Roche, BASF, Solvay Pharmaceuticals BV, Daiichi, Eisai Co. Ltd και Takeda Chemical Industries Ltd, προέβη σε μία μόνο μείωση που κάλυπτε και τα δύο είδη συνεργασίας· ωστόσο, η καθής παρέλειψε απλώς να μνημονεύσει, για την τελευταία μείωση, και τη δεύτερη περίπτωση. Εν πάση περιπτώσει, από το συγκεκριμένο της Αποφάσεως προκύπτει σαφώς ότι η μείωση που χορηγήθηκε στην προσφεύγουσα στηριζόταν τόσο στην εκ μέρους της παροχή πληροφοριών και εγγράφων όσο και στην εκ μέρους της μη αμφισβήτηση των πραγματικών περιστατικών.

179 Συναφώς, αρκεί η διαπίστωση ότι η εξήγηση αυτή διατυπώθηκε το πρώτον ενώπιον του Πρωτοδικείου από την Επιτροπή και ότι ουδόλως περιλαμβάνεται στην Απόφαση την οποία εξέδωσε το σώμα των μελών της Επιτροπής. Πάντως, η εκτίμηση σχετικά με την εκ μέρους της προσφεύγουσας μη αμφισβήτηση των πραγματικών περιστατικών έπρεπε να περιλαμβάνεται στις αιτιολογικές σκέψεις που αφορούν τη συνεργασία της επιχειρήσεως όπως ακριβώς αναφερόταν ρητώς —εκτός από την αιτιολογική σκέψη 148 που αφορά την περιγραφή της διεξαγωγής της διοικητικής διαδικασίας— στις αιτιολογικές σκέψεις 752, 753, 763 και 767 όσον αφορά τη Merck και την Aventis (βλ., υπ' αυτήν την έννοια, αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 20ής Μαρτίου 2002, T-31/99, ABB Asea Brown Boveri κατά Επιτροπής, Συλλογή 2002, σ. II-1881, σκέψεις 242 και 244, και της 29ης Απριλίου 2004, Tokai Carbon κ.λπ. κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα, σκέψεις 413 έως 415, 439 και 453). Όσον αφορά την αιτιολογική σκέψη 754, την οποία επικαλέστηκε η καθής, επιβάλλεται η διαπίστωση, λαμβανομένης υπόψη της διατυπώσεώς της και ιδίως της χρήσεως των όρων «ή/και», ότι η εν λόγω αιτιολογική σκέψη δεν μπορεί να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι αναφέρει ότι η προσφεύγουσα δεν αμφισβήτησε τα πραγματικά περιστατικά επί των οποίων η Επιτροπή στήριξε τις αιτιάσεις της, πολλώ μάλλον εφόσον η ως άνω αιτιολογική σκέψη απλώς έπεται των αιτιολογικών σκέψεων της Αποφάσεως (747 έως 753) με τις οποίες η Επιτροπή εξέτασε, για καθεμία από τις επίμαχες επιχειρήσεις, το είδος της συνεργασίας που παρασχέθηκε και οι οποίες, όσον αφορά την προσφεύγουσα και σε αντίθεση με τις περιπτώσεις της Merck και της Aventis, δεν αναφέρονται σε μια τέτοια μη αμφισβήτηση των πραγματικών περιστατικών.

- 180 Επομένως, υπό το πρίσμα των αιτιολογικών σκέψεων 749, 750 και 764 της Αποφάσεως, οι οποίες αφορούν την προσφεύγουσα (βλ. σκέψη 22 ανωτέρω), το Πρωτοδικείο δεν μπορεί παρά να λάβει υπόψη ότι η Επιτροπή δεν εφάρμοσε, ως προς την εν λόγω επιχείρηση, τη διάταξη του τμήματος Δ, παράγραφος 2, δεύτερη περίπτωση, της ανακοινώσεως περί συνεργασίας, μολοντί η προσφεύγουσα πληρούσε τις προϋποθέσεις της διατάξεως αυτής.
- 181 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη τη σπουδαιότητα της συνεργασίας της προσφεύγουσας πριν από την έκδοση της Αποφάσεως και, ενεργώντας κατ' αυτόν τον τρόπο, αρνήθηκε παράνομα να εφαρμόσει την εν λόγω διάταξη ως προς την προσφεύγουσα. Έτσι, δεδομένου ότι η Επιτροπή παρέβη την ανακοίνωση περί συνεργασίας, το Πρωτοδικείο πρέπει να ασκήσει την κατά πλήρη δικαιοδοσία αρμοδιότητά του και, στο πλαίσιο αυτό, να διασφαλίσει την προστασία της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης την οποία μπορούσε να δημιουργήσει στην προσφεύγουσα το τμήμα Δ της ως άνω ανακοινώσεως.
- 182 Κατά την άσκηση της ως άνω αρμοδιότητας, λαμβανομένου υπόψη, επίσης, του εύρους της συνεργασίας της προσφεύγουσας πριν από την αποστολή της ανακοινώσεως των αιτιάσεων —όπως αυτό προκύπτει από τον μεγάλο αριθμό εγγράφων που διαβιβάστηκαν στην Επιτροπή στις 9 Ιουλίου 1999 και από την εκτενή παράθεση, με την Απόφαση, στοιχείων που προσκομίστηκαν στο πλαίσιο της εν λόγω συνεργασίας—, καθώς και του αυθόρμητου χαρακτήρα της ως άνω συνεργασίας, που έλαβε χώρα πριν από την άσκηση των εξουσιών έρευνας της Επιτροπής έναντι της προσφεύγουσας, το Πρωτοδικείο εκτιμά ότι πρέπει να χορηγηθεί στην προσφεύγουσα συμπληρωματική μείωση κατά 15 % επί του ποσού του προστίμου της, όπως αυτό υπολογίστηκε πριν από την εφαρμογή της ανακοινώσεως περί συνεργασίας, πλέον της μείωσης κατά 35 % που ήδη χορηγήθηκε από την Επιτροπή.
- 183 Έτσι, δεδομένου ότι η προσφεύγουσα απολαύει μείωσης κατά 50%, ήτοι της ανώτατης μείωσης που προβλέπεται στο τμήμα Δ της ανακοινώσεως περί

συνεργασίας, δεν συντρέχει λόγος να εξετασθούν ειδικώς οι αιτιάσεις τις οποίες αντλεί η προσφεύγουσα, στο πλαίσιο των υπό κρίση σκελών του λόγου ακυρώσεως, από την εκ μέρους της Επιτροπής παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως.

- 184 Επομένως, το τελικό ποσό του προστίμου που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα πρέπει να μειωθεί σε 18 εκατομμύρια ευρώ.

Επί του εμπιστευτικού χαρακτήρα ορισμένων στοιχείων που περιλαμβάνονται στην Απόφαση

- 185 Πρέπει να επισημανθεί ότι, στους πίνακες που περιλαμβάνονται στην αιτιολογική σκέψη 123 του δημοσιευθέντος κειμένου της Αποφάσεως, ορισμένα στοιχεία που αφορούν τον παγκόσμιο κύκλο εργασιών ως προς το σχετικό προϊόν κατά το τελευταίο πλήρες ημερολογιακό έτος της παραβάσεως και τα μερίδια αγοράς που κατείχαν οι επιχειρήσεις κατά το χρονικό διάστημα εντός του οποίου διαπράχθηκαν οι παραβάσεις παραλείπονται ή αντικαθίστανται από όρια διακυμάνσεως μεγεθών, προκειμένου να προστατευθεί το επιχειρηματικό απόρρητο. Ακριβέστερα, πρόκειται για τα στοιχεία που αφορούν τις αγορές των βιταμινών Α, Ε, Β5, του βήτα-καροτένιου και των καρτενοειδών.

- 186 Ούτε η προσφεύγουσα ούτε η Επιτροπή ζήτησαν αρχικώς από το Πρωτοδικείο να επιφυλάξει εμπιστευτική μεταχείριση στα ως άνω στοιχεία.

- 187 Δεδομένου ότι το άρθρο 17, παράγραφος 4, των οδηγιών προς τον Γραμματέα του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που θεσπίστηκαν στις 3 Μαρτίου 1994 (ΕΕ 1994, L 78, σ. 32) και τροποποιήθηκαν τελευταία στις 5 Ιουνίου 2002 (ΕΕ 2002,

L 160, σ. 1), προβλέπει ότι, «[ύ]στερα από αίτημα διαδίκου ή αυτεπαγγέλτως, [...] ορισμένα στοιχεία μπορούν να παραλειφθούν από τις δημοσιεύσεις υποθέσεων, εφόσον το έννομο συμφέρον δικαιολογεί να παραμείνουν εμπιστευτικά [...] τα ανωτέρω στοιχεία», το Πρωτοδικείο κάλεσε τους διαδίκους, στο πλαίσιο των μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας, να λάβουν θέση επί του ζητήματος αν, κατά τη γνώμη τους, υφίστατο έννομο συμφέρον που δικαιολογούσε να παραμείνουν εμπιστευτικά, στις δημοσιεύσεις σχετικά με την υπό κρίση υπόθεση, τα στοιχεία που μνημονεύονται στη σκέψη 185 ανωτέρω.

188 Η προσφεύγουσα απάντησε ότι, λαμβανομένου υπόψη του ιστορικού χαρακτήρα τους, τα αφορώντα την προσφεύγουσα στοιχεία δεν έχρηζαν εμπιστευτικής μεταχειρίσεως στις δημοσιεύσεις του Πρωτοδικείου σχετικά με την υπό κρίση υπόθεση. Η καθής, ενώ συμφωνεί με την ενδεχόμενη δημοσίευση των αφορώντων την προσφεύγουσα στοιχείων, εφόσον η τελευταία συγκατατίθεται στην εν λόγω δημοσίευση, διευκρίνισε ότι, αντιθέτως, τα στοιχεία που αφορούν τις άλλες επιχειρήσεις δεν μπορούσαν να αποκαλυφθούν, καθόσον εμπίπτουν στο επιχειρηματικό απόρρητο και καθόσον οι εν λόγω επιχειρήσεις είχαν ζητήσει την εμπιστευτική μεταχείριση των στοιχείων αυτών ενόψει της δημοσίευσής της Αποφάσεως.

189 Δεδομένου ότι τα επίμαχα στοιχεία αφορούν περιόδους (μέχρι το 1998) που έληξαν τουλάχιστον πριν από έξι έτη και ότι δεν έχουν, εξάλλου, στρατηγική σημασία, το Πρωτοδικείο, εκτιμώντας ότι τα εν λόγω στοιχεία είχαν πλέον προσλάβει ιστορικό χαρακτήρα (βλ., υπ' αυτήν την έννοια, διάταξη του Πρωτοδικείου της 19ης Ιουνίου 1996, T-134/94, T-136/94 έως T-138/94, T-141/94, T-145/94, T-147/94, T-148/94, T-151/94, T-156/94 και T-157/94, NMH Stahlwerke κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1996, σ. II-537, σκέψεις 25 και 32), αποφάσισε ότι δεν υπήρχε λόγος να τύχουν τα ανωτέρω στοιχεία εμπιστευτικής μεταχειρίσεως στις δημοσιεύσεις σχετικά με την υπό κρίση υπόθεση. Έτσι, ορισμένα στοιχεία που αφορούν την αγορά της βιταμίνης Β 5, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που αφορούν άλλες επιχειρήσεις εκτός από την προσφεύγουσα, περιελήφθησαν στην έκθεση ακροατηρίου και, όπως ορισμένα στοιχεία που αφορούν τις αγορές των βιταμινών Α και Ε, περιλαμβάνονται επίσης στην παρούσα απόφαση, βοηθώντας, εξάλλου, την κατανόηση της συλλογιστικής του Πρωτοδικείου όσον αφορά τον πρώτο λόγο ακυρώσεως της υπό κρίση προσφυγής.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 190 Σύμφωνα με το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του ιδίου κανονισμού, το Πρωτοδικείο μπορεί να κατανείμει τα δικαστικά έξοδα σε περίπτωση μερικής ήττας των διαδίκων.
- 191 Εν προκειμένω, δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε κατά μεγάλο μέρος, κατόπιν δίκαιης εκτιμήσεως των περιστάσεων της υποθέσεως, η προσφεύγουσα πρέπει να φέρει τα τέσσερα πέμπτα των δικών της δικαστικών εξόδων και τα τέσσερα πέμπτα των εξόδων της Επιτροπής και η τελευταία πρέπει να φέρει το ένα πέμπτο των δικών της δικαστικών εξόδων και το ένα πέμπτο των εξόδων της προσφεύγουσας.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (τέταρτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Μειώνει σε 18 000 000 ευρώ το ποσό του προστίμου που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα με το άρθρο 3, στοιχείο στ', της αποφάσεως 2003/2/ΕΚ της

Επιτροπής, της 21ης Νοεμβρίου 2001, σχετικά με διαδικασία βάσει του άρθρου 81 της Συνθήκης ΕΚ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας για τον ΕΟΧ (υπόθεση COMP/E-1/37.512 — Βιταμίνες).

- 2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.

- 3) Η προσφεύγουσα φέρει τα τέσσερα πέμπτα των δικών της δικαστικών εξόδων και τα τέσσερα πέμπτα των εξόδων της Επιτροπής και η τελευταία φέρει το ένα πέμπτο των δικών της δικαστικών εξόδων και το ένα πέμπτο των εξόδων της προσφεύγουσας.

Legal

Mengozzi

Wiszniewska-Białecka

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 15 Μαρτίου 2006.

Ο Γραμματέας

Ο Πρόεδρος

E. Coulon

H. Legal

Πίνακας περιεχομένων

Ιστορικό της διαφοράς	II - 719
Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων	II - 727
Σκεπτικό	II - 728
1. Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως, που αφορά τον καθορισμό του ποσού εκκινήσεως του προστίμου	II - 729
Επιχειρήματα των διαδίκων	II - 729
Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	II - 734
Προκαταρκτικές παρατηρήσεις	II - 734
Επί του πρώτου σκέλους	II - 737
Επί του δευτέρου και του τρίτου σκέλους	II - 740
2. Επί του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, που αφορά τη μερική μόνον εκτέλεση των συμφωνιών από την προσφεύγουσα ως ελαφρυντική περίπτωση	II - 749
Επιχειρήματα των διαδίκων	II - 749
Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	II - 751
3. Επί του τρίτου λόγου ακυρώσεως, που αφορά την εφαρμογή της ανακοινώσεως περί συνεργασίας	II - 760
Επί του πρώτου και του δευτέρου σκέλους, που αφορούν, αντιστοίχως, την εφαρμογή των τμημάτων Β και Γ της ανακοινώσεως περί συνεργασίας	II - 760
Επιχειρήματα των διαδίκων	II - 761
— Επί του πρώτου σκέλους	II - 761
— Επί του δευτέρου σκέλους	II - 764
Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	II - 765
	II - 783

Επί του τρίτου και του τετάρτου σκέλους, που αφορούν την εφαρμογή του τμήματος Δ της ανακοινώσεως περί συνεργασίας	II - 771
Επιχειρήματα των διαδίκων	II - 772
— Επί του τρίτου σκέλους	II - 772
— Επί του τετάρτου σκέλους	II - 773
Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	II - 775
Επί του εμπιστευτικού χαρακτήρα ορισμένων στοιχείων που περιλαμβάνονται στην Απόφαση	II - 779
Επί των δικαστικών εξόδων	II - 781